

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

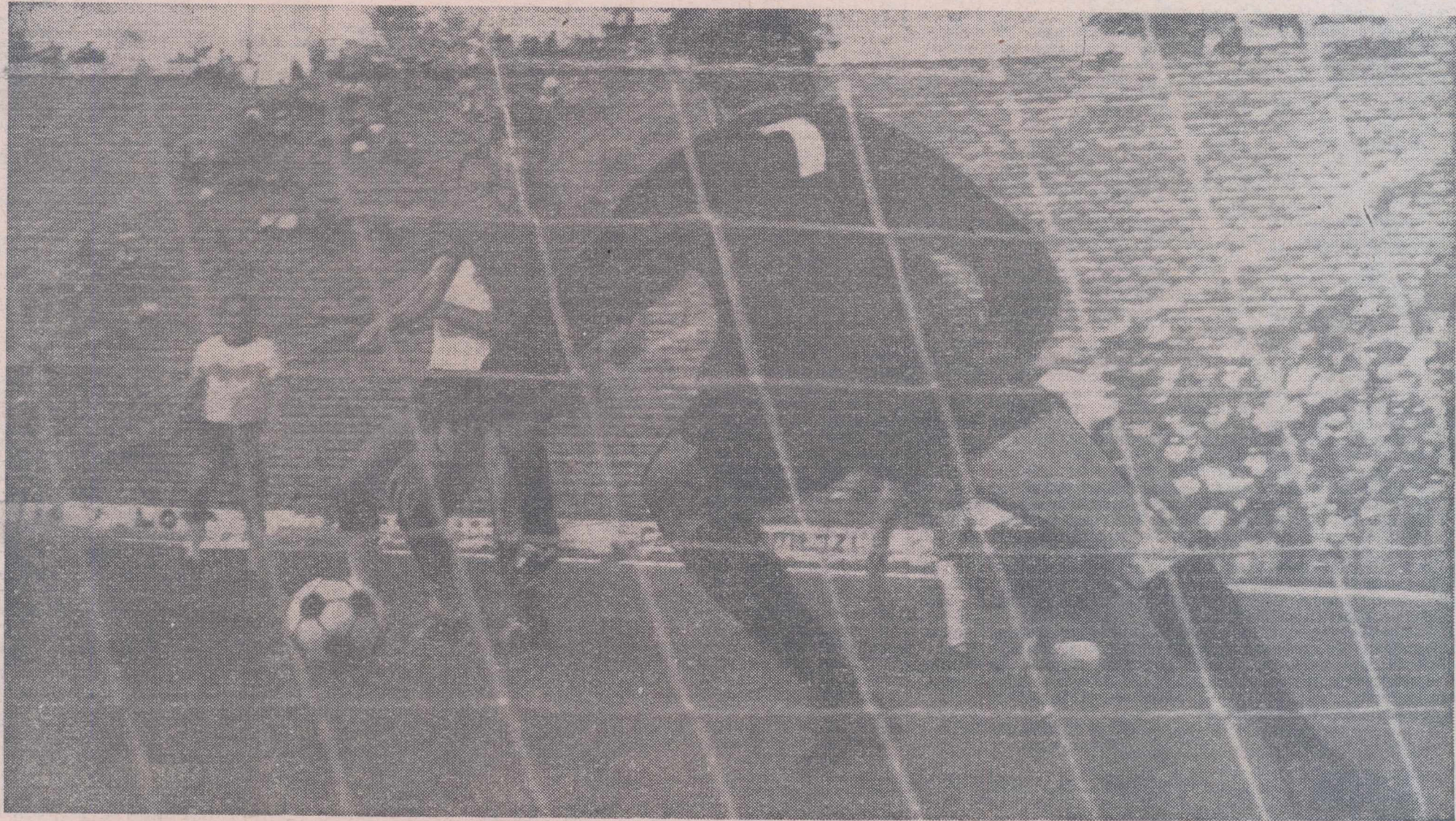
121

JOI
19 SEPTEMBRIE 1968
12 PAGINI
2 LEI

STEAUA A LUAT LA BUCUREȘTI ACELAȘI AVANTAJ DE DOUĂ GOLURI CA ȘI RAPID

VA REUȘI SĂ-L PĂSTREZE LA 2 OCTOMBRIE
ÎN MECIUL RETUR DE LA TRNAVA?

RAPID L-A PIERDUT IERI,
DUPĂ PRELUNGIRI, LA BELGRAD

VOINEA (tricou de culoare închisă) șutează decisiv: 2-0! (Foto: S. BRAȘOVEANU)

ÎN CUPA CAMPIONILOR EUROPENI:
STEAUA — SPARTAK TRNAVA 3-1 (2-0)

ÎN CUPA ORAȘELOR ȚIRGURI:
O. F. K. BELGRAD — RAPID 6-1 (3-1, 3-1)

A început, ca-n fiecare toamnă, suita acelor zile de miercuri pline de tensiune și emoții sportive, ale competițiilor fotbalistice europene.

Ieri, echipele noastre ne-au adus, mai întâi, o satisfacție (Steaua, la debutul său în ediția actuală a C.C.E., a întrecut pe Spartak Trnava) și apoi o decepție (Rapid a părăsit „Cupa Orașelor Țirguri”).

Ne bucură, repetăm, victoria echipei noastre campioane, dar iată că avantajul de două goluri luat acasă se dovedește greu de apărut în deplasare! Ne-a dovedit-o Rapid care, plecat la Belgrad cu un scor de 3-1, a risipit în primul sfert de oră (!) această zestre.

E adevărat, feroviarul și-au strins apoi rindurile, au redus handicapul, și-au constrins adversarii la prelungiri, au clătinat chiar calificarea acestora (ah, bara lui Neagu!), dar — pînă la urmă — epuizați în timpul suplimentar, au trebuit să părăsească terenul nu numai eliminați dar chiar învinși la scor!

Hotărît lucru, două goluri avantaj acasă înseamnă ceva, dar cursa calificării rămîne incertă, adversarul are încă deschisă o poartă largă de apel. Așa privim lucrurile și în perspectiva returului de la 2 octombrie, cu atît mai mult cu cît ieri, pe stadionul „23 August”, Spartak Trnava ne-a arătat că nu e de loc o echipă

oarecare. Dimpotrivă, oaspeții au jucat un fotbal bun, tradiționalul fotbal de calitate cehoslovac, îmbinare de largi potențe fizice, tehnice și tactice. Steaua, în prima parte mai ales, a jucat remarcabil și din această întîlnire a rezultat un spectacol sportiv de calitate pe care l-au aplaudat mîile de spectatori din tribune și l-au apreciat sute de mii de telespectatori.

Steaua a condus cu 3-0! Dar un șut excepțional al lui Kuna ne pune acum din nou în fața întrebării: vor fi deajuns două goluri?

Să sperăm că la 2 octombrie răspunsul va fi altul decît cel pe care l-am primit aseară...

PRELIMINARIILE C. M.
BAT ȘI LA UȘA NOASTRĂ

ARBITRII MANIFESTĂ
SLĂBICIUNI INGRIJORĂTOARE

DUMITRIU II NI SE DESTĂINUIE
ÎN POSTURĂ DE SPECTATOR

ADEZIUNE DEPLINĂ LA POLITICA

PARTIDULUI ȘI GUVERNULUI

DIN ADÎNCUL INIMII

Din adîncul inimii mă bucur și particip cu toată ființa mea, alături de întregul popor, la marea operă de desăvîșire a construcției socialiste, menită să ridice patria noastră pe noi trepte ale civilizației și bunăstării.

Politica internă și externă, profund marxist-leninistă, promovată de Partidul Comunist Român în acest proces complex, găsește o totală adeziune în masa oamenilor muncii ca și a tuturor sportivilor deoarece ea izvorăște din cele mai înalte idealuri patriotice și internaționaliste. Zilnic, activitatea neobosită a conducătorilor noștri de partid și de stat ne aduce noi și noi fapte care demonstrează, cum nu se poate mai fidel, străduințele acestora de a crea o legătură strînsă, principală, între interesele națiunii și întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste și a întregii mișcări comuniste și muncitorești internaționale.

Este o mîndrie să trăiești într-o țară al cărei popor este angajat cu trup și suflet în slujba socialismului, păcii și prieteniei.

VASILE ZAVODA

maestru emerit al sportului, fost internațional

ÎN INTERESUL SOCIALISMULUI, PROGRESULUI

ȘI PĂCII

Împreună cu toți cetățenii patriei noastre angajați în opera marea de desăvîșire a construcției socialiste, de progres și prosperitate, acum cînd România cunoaște o dezvoltare ne mai întîlnită în istoria sa, îmi exprim deplină adeziune la politica internă și externă, profund științifică și înțeleaptă a partidului și statului nostru.

Este datorită noastră cea mai înaltă să luptăm pentru împlinirea întocmai a politicii partidului. Vom face acest lucru prin realizarea exemplară a sarcinilor noastre, a angajamentelor luate.

Sînt ferm convins că drumul pe care ne conduce partidul nostru, pentru întărirea relațiilor de prietenie, de colaborare cu toate țările socialiste în spiritul internaționalismului proletar, este un drum just, că afirmarea deplină a principiilor pentru care milităm România pe plan internațional este în interesul socialismului, progresului și păcii.

ȘTEFAN GEORGESCU

jucător în echipa Metalul București

MAI PRESUS DE TOATE, SERVIREA POPORULUI,

A CAUZEI SOCIALISMULUI

Alături de întregul nostru popor, de milioanele de muncitori, țărani și intelectuali care, fără deosebire de naționalitate, își demonstrează profundul lor atașament la principiile politicii interne și externe promovate de partidul nostru, îmi exprim înțelegerea adeziune la aceste principii care pun mai presus de toate servirea poporului, servirea cauzei socialismului.

În Declarația adoptată la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, în Declarația Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, în cuvîntările înfăptuite și convingătoare rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu și de alți conducători de partid și de stat, în entuziasmul cu care milioane de cetățeni din toate colțurile țării și-au exprimat adeziunea deplină față de principiile fundamentale și de acțiunile României socialiste, și-a găsit expresie convingătoare nestrămutată a națiunii noastre că prin afirmarea, între țările socialiste, a raporturilor de deplină egalitate în drepturi, de respectare a independenței naționale, de înțelegere și colaborare, de neamțec în treburile interne, sistemul mondial al statelor ce făuresc noua orînduire va oferi întregii lumi un model mobilizator de relații între state.

Sînt încredințat că ceea ce facem pentru dezvoltarea multilaterală, pentru întărirea patriei noastre socialiste, servește în aceeași măsură cauzei generale a socialismului și a păcii. De aceea, strîns uniți în jurul partidului, a conducătorilor noștri iubiti, vom munci neobosit pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor ce ne revin.

ZAHARIA DRĂGHICI

arbitru de fotbal

MUNCIM STRÎNS UNIȚI PENTRU EDIFICAREA

SOCIALISMULUI

Făcîndu-mă exponentul sportivilor și suportivilor orădeni, doresc să exprim și pe această cale atașamentul nostru total pentru politica internă și externă promovată de conducerea partidului și a statului nostru.

Ea corespunde pe deplin înaltelor năzuințe ale întregului nostru popor, care muncește strîns unit pentru edificarea socialistă a țării.

Sprijinim cu toată fermitatea acțiunile menite să dezvolte relațiile de prietenie între țările socialiste, între oamenii muncii de pretutindeni.

Călăuzindu-se după principiile internaționalismului socialist al egalității în drepturi și respectării independenței și suveranității naționale, Declarația Marii Adunări Naționale este menită să înfățișeze întregii lumi principiile de bază, marxist-leniniste, care animă poziția României, plină de răspundere pentru pacea lumii, pentru consolidarea orînduirii noastre socialiste.

ALEXANDRU TORJOC

vicepreședinte al clubului Crișul Oradea

PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI MONDIAL BAT ȘI LA UȘA NOASTRĂ!

Dacă în această toamnă, campionatul a debutat într-un climat mai calm, sub auspicii mai favorabile decît anul trecut și dacă o asemenea atmosferă, incomparabilă cu aceea de după eșecul de la Zürich, generează, acum, o desfășurare mai promițătoare, se cuvine ca și echipa națională să evadeze din situația de provizorat, de tatonări, de nestatornicie în care ea se află de mai bine de un an.

Este adevărat că Federația română de fotbal și comisia de selecție au avut preocupări pentru echipa națională, unele dintre ele controversate, chiar combătute pe alocuri de către unii antrenori și de presă. De la începutul anului 1968 și pînă la începutul acestei luni au fost organizate o serie de acțiuni privind echipa națională care au trecut prin filtru 48 de jucători, dintre care 7 portari, 13 fundași centrali și de margine, 9 mijlocași și 19 înaintași, după cum urmează:

PORTARI — Coman, Adamache, Răducanu, Datcu, M. Ionescu, Gornea și Suciu;

FUNDAȘI — Deleanu, Ivăncescu, Hălmăgeanu, Dan Coe, Mocanu, Barbu, Măndoiu, Pojoni, Sătmăreanu, Dumitru Nicolae, Vișu, Boc, Nunweiler IV;

MIJLOCAȘI — Gherghel, Dumitriu III, Dinu, Dincuță, Manolache, Dobrin, Petescu, D. Popescu, Libardi;

ÎNAINȚAȘI — Pircălab, Constantin, Ionescu, Kallo, Sasu, Grozea, Oblemenco, Lucescu, Moldoveanu, Țărălungă, Iancu, Dumitriu II, Dumitrache, Haidu, Voinea, Sorin Avram, Dembrovski, Martinovici, Matel.

Unii din acești jucători: portarul M. Ionescu, Constantin (care a renunțat la deplasarea din Brazilia), Vișu, Moldoveanu, Pojoni, Nunweiler IV au avut prezențe efemere, totuși numărul de selecționabili vehiculați de comisia de selecție este mai mult decît exagerat. În plus, o parte din acești jucători au fost abandonați pentru o perioadă de timp, apoi rechemati, în așa fel încît se poate spune că în cele opt luni care au trecut de la începutul anului, am asistat la un veritabil „carusel al selecționării”, fără criterii definite, fără un fir conducător, la voia unor soluții ad-hoc și uneori cu impulsuri subiective.

Comisia de selecție nu s-a fixat asupra unui criteriu care să o călăuzească în alcătuirea lotului reprezentativ, ci a rătăcit mereu printre cele trei posibilități de selecție unanim recunoscute și acceptate: VALOARE, FORMA, VALOARE plus FORMA. Ultimul dintre ele, VALOAREA plus FORMA, se potrivește cel mai bine situației din fotbalul nostru, lipsit de un număr mare de valori personale, dar cu posibilități eficiente de fructificare a acestora datorită strînsei legături dintre federație și cluburi, de a asigura forma acestor fotbaliști pe care îi apreciem realmente valoroși.

Din păcate, o optică cel puțin ciudată, dacă nu chiar stranie, a caracterizat pe responsabili mai vechi și mai noi ai loturilor reprezentative, aceea de a sancționa cu îndepărtarea de la pregătiri pe unii jucători valoroși, pentru lipsă de formă sau pentru dezinteres, ca apoi, în perioada premergătoare unei întîlniri internaționale să facă, totuși, apel la aceștia. Au fost și cazuri cînd s-au titularizat jucători cu valoare recunoscută, dar care nu erau folosiți de cluburi din diferite motive, sau chiar suspendați. Procedînd astfel, antrenorii loturilor reprezentative s-au privat și pe ei și pe colegii lor de la cluburi de autoritatea necesară și au dat apă la moară unor selecționabili care au convingerea că sînt indispensabili și ca atare își permit orice, știînd că pînă la urmă vor fi absolviți de orice culpă.

Revista noastră a susținut, în mod consecvent, ca fotbaliștii valoroși să nu lipsească din lotul reprezentativ, dar a cerut în același timp ca antrenorii acestora și antrenorii federației să se îngrijească și să controleze mereu forma lor, pentru ca echipa na-

țională să beneficieze de jucătorii cei mai dotați, de recunoscut nivel internațional și aflați în forma lor cea mai bună. Sîntem convinși că există posibilitatea ca antrenorii federației și antrenorii de la cluburi să colaboreze sincer, fără rețențe, animați de dragoste deplină pentru reprezentarea optimă pe plan internațional a fotbalului nostru, în așa fel încît fotbaliștii cei mai buni, unanim recunoscuți ca atare, să nu lipsească din lotul reprezentativ și echipa națională. După cum, dacă acești fotbaliști nu vor înțelege că au obligații morale față de sutele de mii de îndrăgostiți ai fotbalului, care-l răsfață în permanență, dar și față de buna reputație sportivă care trebuie asigurată țării, atunci va trebui ca fotbalul să renunțe definitiv la aceștia, excluzîndu-l din activitatea competițională. Această poziție este, recunoaștem, dură, însă oricine se întreabă: oare cît putem tolera ca Pircălab, Dobrin, D. Nicolae, Sorin Avram SĂ JOACE BINE NUMAI CÎND VOREI, să se prezinte la lot numai după capricii, ca portarul Coman care, în drum spre federație s-a oprit la prima circumstață și a uitat complet să se mai prezinte la lot? Fotbaliștii, în general, și vedetele, în special, cunosc slăbiciunile antrenorilor și conducătorilor de club de a le

selecție, la care a asistat și președintele F.R. Fotbal, s-a alcătuit lotul reprezentativ de fotbal de 22 de jucători pentru meciul cu Portugalia de la 27 octombrie.

PORTARI: Coman, Suciu, Datcu;

FUNDAȘI: Sătmăreanu, Barbu, Hălmăgeanu, Dumitru Nicolae, Mocanu, Deleanu, Boc;

MIJLOCAȘI: Gherghel, Dinu, Petescu, Dincuță;

ÎNAINȚAȘI: Martinovici, Pircălab, Voinea, Dobrin, Iancu, Lucescu, Dumitrache, Tufan.

Prin urmare, în acest lot apar unii jucători la serviciile cărora se renunțase anterior. Este bine că găsim alături de fotbaliști valoroși unii cu stagii, alții de perspectivă. Probabil că în curînd li se vor adăuga și alții, deoarece porțile lotului rămîn încă deschise.

Biroul federal a anunțat și o serie de mijloace menite să creze o atmosferă favorabilă de lucru în cadrul lotului reprezentativ.

Cu acest prilej, am vrea să repetăm invitația mai veche, făcută de revista noastră, ca toți factorii de răspundere al lotului reprezentativ și ai jucătorilor, să înțeleagă că mai presus decît orice părere preconcepțivă, animozitate sau interes personal, trebuie să stea interesul major al echipei naționale. Jucătorii să arate respectul cuvenit antrenorilor lor, iar antrenorii trebuie să știe să-și apropie pe toți echipierii în așa fel încît un fotbalist care părăsește lotul, să fie convins că dacă momentan nu are loc în echipa națională, totuși porțile selecționării li sînt deschise pe viitor, cu toată atenția și grija.

O dezbateră interesantă a prilejuit o numirea celui de al doilea antrenor al echipei naționale. Mai multe opinii au fost exprimate în sensul ca antrenorul secund să fie antrenorul echipei de club, care dă echipei naționale cei mai mulți selecționabili. Aceasta este, cu adevărat, soluția cea mai practică, cea mai utilă, astfel că ea nu mai are nevoie de demonstrație. Totuși, comisia de selecție a preferat pe unul dintre antrenorii federației, V. Mărdărescu, și biroul federal a aprobat. S-ar putea ca acesta să corespundă deoarece posedă multă experiență. Ni se pare, însă, că tot prima soluție este mai nimerită din toate punctele de vedere.

Sperăm că pregătirile lotului național nu se vor mai face pe termene lungi, că pregătirea de bază, un vechi refren mereu uitat, se va face la cluburi. În consecință, cu atât mai necesară va fi prezența unui antrenor de la club și la lotul reprezentativ. Ni se pare, însă, că animozitățile dintre antrenorii sînt departe de a se curma, aceștia schimbîndu-și optica și relațiile după cum funcționează, la cluburi sau la echipele reprezentative. Ei nu se înțeleg, ori de cîte ori stau pe scaune diferite. Or, repetăm, COLABORAREA ACTIVĂ, SINCERĂ, ÎNTRE ANTRENORII DE LA CLUBURI ȘI ACEIA DE LA FEDERAȚIE ESTE O CONDIȚIE ABSOLUT OBLIGATORIE PENTRU CA JUCĂTORII CEI MAI VALOROȘI SĂ AIBĂ CEA MAI BUNĂ FORMĂ LA CONVOCĂRILE LOTULUI ȘI JOCURILE ECHIPLEI NAȚIONALE.

Dacă s-ar ajunge la o asemenea unitate de vederi și interese, atunci s-ar adînci și spiritul de răspundere al selecționabililor care nu ar mai profita de unele slăbiciuni ale profesorilor lor.

Comisia de selecție a întocmit și un program de activitate pentru lotul reprezentativ pînă la meciul cu Anglia, de la 6 noiembrie. Prima verificare va fi la 25 septembrie, la Novisad (Iugoslavia), urmată de meciul amical cu Polonia, la București. La 18 octombrie, ar urma o altă verificare în compania unei echipe străine, acasă, după care o pregătire comună de o săptămînă (inclusiv deplasarea) de la 21 la 27 octombrie, data întîlnirii de la Lisabona cu Portugalia.

Dar despre problemele pregătirii vom reveni într-unul din numerele viitoare.

Aurel C. NEAGU

O sugestie:

DE CE NU ION IONESCU ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ?

Iată o sugestie de care, credem, că este bine să se țină seama. Ion Ionescu împrumutat echipei Alemannia Aachen pentru doi ani, are drept de joc în echipa națională. Dacă internaționalul nostru va avea o formă bună, ca în prezent, în noua sa echipă, el poate fi cerut de la Alemannia, în special, pentru cele două partide cu Elveția. Ion Ionescu nu are obligații în campionatul vest-german deoarece la acele date și acest campionat va fi întrerupt din cauza participării reprezentativei R.F. a Germaniei la preliminariile campionatului mondial.

face tot felul de concesii, de a-l absolvi de culpe, cu speranța că jocurile vor fi câștigate cu ajutorul celor căzuți în păcat. De dragul victoriei cu orice preț, antrenorii și conducătorii de club calcă, nu de ieri, de alaltăieri, ci de ani de zile, orice principiu etic, iar federația și selecționerul cad și ei adesea în asemenea păcate. Portarul Coman, suspendat numai două etape de campionat, în virtutea aceluiași lanț de slăbiciuni, ar fi trebuit să-și se dea, pentru beții repetate, pe lângă sancțiune și un avertisment ca lui Dan Coe pentru actele de indisciplină în teren. La prima abatere gravă ar trebui ca el să fie îndepărtat din fotbal, fără drept de joc.

Zilele trecute, Federația română de fotbal a luat o serie de măsuri privind planul de pregătire al echipei naționale. În această ședință, am primit cu satisfacție hotărîrea exprimată de președintele F.R. Fotbal, tov. Adrian Dimitriu, de a aplica cele mai eficiente mijloace pentru atragerea și stimularea jucătorilor celor mai valoroși în lotul reprezentativ, dar, în același timp, și intenția de a aplica cele mai severe măsuri, ajungînd pînă la excluderea din activitatea fotbalistică a jucătorilor care nu înțeleg să răspundă printr-o bună pregătire sportivă și o viață personală corespunzătoare, grijii sporite care se va acorda de aici înainte selecționabililor. De-acum încolo abaterile selecționabililor vor fi judecate și sancționate direct de biroul federal.

Acum o săptămînă, într-o ședință comună a Colegiului central de antrenori și a comisiei de

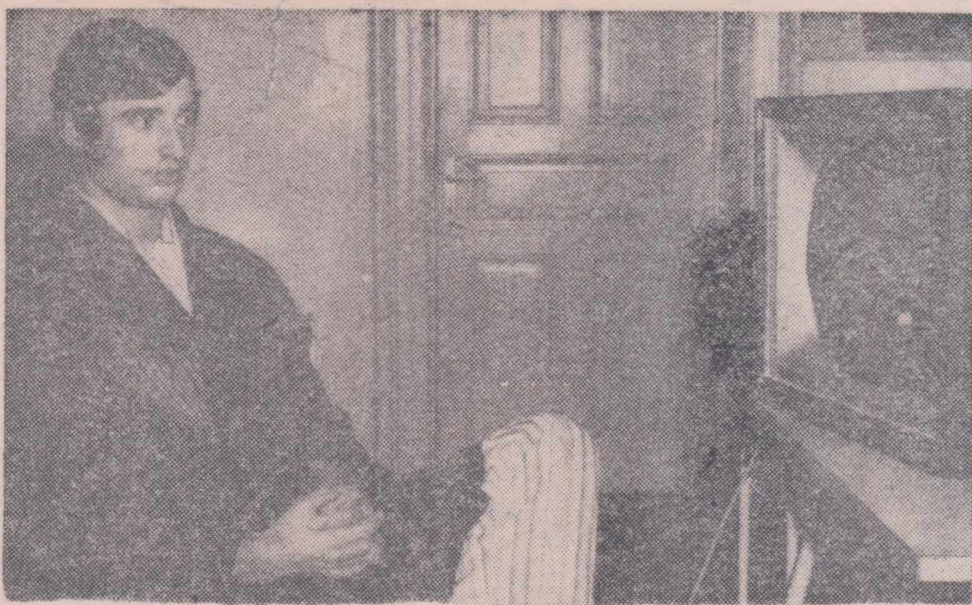
AȘA VA FI, NIKI!

Stăm absolut ca atunci. Tot două fotolii comode, tot pozițiile acelea, relaxate. Lipsește doar zumbetul discret, monoton, dar asigurător, al motorului. Lipsește glumele ce le auzeam în spate. Nu-i nici decorul verde, viu, de pe laturile autostrăzii Milano-Torino. Nu e nici ploaia care cădea, atunci, ritmic, mărunt, înconjurând pulmanul într-o pinză subțire de apă; acum ne dau binețe, din marginea terasei, brazi uriași, calmi, odihnitori. Acum e o liniște solemnă, e o tăcere care ne poruncește parcă să vorbim în șoaptă. Atunci, ca și acum, stau de vorbă cu Niki Dumitriu pe înțelețe; atunci ca și acum îl înțeleg total pe gingașul atacant fero-viar; atunci, ca și acum, cred că va învinge obstacolul greu din față. Atunci vorbeam despre Castano, Bercellino, Salvadore. Acum vorbim despre pofta de mâncare, despre doctorul Vagmanov („mare rapidist! Știe mai bine de cit noi cum joacă... Rapidul. E un selecționar competent, pe cuvântul meu; un selecționar într-un halat alb, un antrenor pentru suflet și trup...”), despre ultimele zile de tratament, despre octombrie, cu un program metodic de distracție, despre kilogramele în plus, de pe acum arătate de cîntar, care trebuie menținute.

Un moment de pauză în conversația noastră. Din ușa care dă spre terasă, fac un tur de orizont al camerei. În colț, chiar în fața patului lui Niki, pe o etajeră fixată cu suport special în zid, un televizor nou-nout. Face parte din mobilierul camerei? Da! de unde! Sanatoriul are o încăpăre specială pentru urmărirea emisiunilor de televiziune. Acesta e un cadou al unui inimos prieten și admirator. A apărut într-o după-amiază, gîfîind sub greutatea cutiei cu lumină și imagini, cu brațele etajerei gata pregătite. Pregătita era și autorizația conducerii spitalului. Vrednicul om a montat la înălțimea totu, a potrivit cu grijă înălțimea instalației și, cînd a fost cu treaba gata, i-a spus doar atât prietenului său, Dumitriu: „Niki, eu știu cit aștepti tu transmisiile de meci, celelate programe. Ce să te mai duci pînă alături? Stai liniștit și privești chiar din pat”. Și a plecat tot așa de discret, fără emfază, ca și cum făcuse un lucru absolut obișnuit.

Continui trecerea în revistă. Pe noptieră, o singură fotografie: aceea cu băieții de la Rapid, în grădina sanatoriului. Și un teanc de ilustrate și scrisori. De pretutindeni. Un pionier de la Eforie îl îmbrățișează pe „Nenea Dumitriu”,

Niki Dumitriu și actualul lui mare prieten: televizorul

ii dorește sănătate, îl asigură că „eu învăț foarte bine și voi juca la clubul matale”; un adresant de pe plaiurile maramureșene îi trimite vorbe puține, dar directe, de încurajare. De la administrația sanatoriului sau de acasă, odată cu zilnicele vizite ale soției, mereu alte scrisori, alte ilustrate, fiecare cu cite un gînd bun, o îmbărbătare, o urare de sănătate. Pentru Niki fiecare din aceste dovezi de simpatie și apreciere reprezintă

niți la Aachen. Nici nu știi ce mare bucurie imi faci. Un prieten ca tine imi lipsește cel mai mult aici. Și, mai departe, la capitolul „de specialitate” al scrisorii, Puiu îi povestește „jumătății” lui din atacul Rapidului: „Trebuie să fii foarte atent cum joc cu Claessen, E un fel de Manolache sau Pavlovici, atacant de pătrundere în forță și...nu tocmai calm. Dar m-am descurcat bine pînă acum, sper să fie așa și mai departe. Toți

Dumitru! Da, Dumitru e slăbiciunea mea! Trebuie să aibă grijă cu întinderile lui. Prea le face din nimic!”. Alta despre națională („Eu nu pot concepe naționala fără Pircălab și Dumitrache. Și cu Dan. Un Dan odihnit, refăcut moralicește. Și cu Creiniceanu. Da, da! Cu Creiniceanu. E destul să prindă Piu nițel curaj și o să vedeți. Recunoașteți că e singurul nostru extrem stînga cu personalitate și de meserie. Cine să joace lîngă Dumitrache? E, asta nu pot să vă spun. Nu fiindcă acolo aș fi vrut să fii eu. — Îmi place grozav stilul subțirelului de la Dinamo, da, acum e subțirel pe lîngă mine. Cred că m-aș acomoda cu el. Dar să ne lase să jucăm mai mult timp împreună. Cînd să ne cunoaștem? Cînd să ne sudăm? Cînd să reușim?”. Și uite așa, între o cursă spre Giulești, alta spre națională, timpul trece. Sora apare discretă în pervazul ușii. Înțeleg.

Niki, e martie. Martie 1969. Gazonul e proaspăt, așa cum mi-ai măturisat de atîtea ori că-ți place. Spuneai că te îndeamnă la joc. Oamenii se îndreaptă spre tribune, mai grăbiți ca niciodată spre tribune. Cu aerul misterios și pierdut al îndrăgostiților. Ei au întâlnirea de primăvară cu fotbalul. Și mai au o întâlnire. Cu Dumitriu II. Care își reia astăzi locul în formația Rapidului. Și joacă cu o poftă nebună. Și dribblează cum n-a mai făcut-o de cînd se juca pe CAM cu frații lui, fiindcă tare grozav i-a fost dor de mingea! Și marchează, și dribblează și demarează și învinge. Învinge nu în meciul acela de reîntrire. Învinge cel mai greu adversar de pînă acum, în partida în care i-a avut coechipieri pe buni, pe atenții, pe prietenii lui în alb.

Așa va fi, Niki!

Eftimie IONESCU

DIN PULMANUL „FIAT”, PE O TERASĂ UMBROASĂ ȘI TĂCUTĂ ● O ETAJERĂ CU UN TELEVIZOR NOU-NOU!

● „NIKI, CLAESSEN E UN FEL DE MANOLACHE SAU PAVLOVICI...” ● E MARTIE 1969

enorm. L-am văzut cum le ia de pe noptieră, le privește, ca și cum i-ar vedea pe autorul slovelor și gîndurilor și îi le prezintă apoi cu emoție, cu discreție, cu un aer de scuză. Parcă își cere iertare că le-a pricinuit acelor oameni o oboseală, un deranj, spre a-i scrie. Acesta e Dumitriu II...

O scrisoare se bucură de o mai prelungită atenție. Una din cele trimise de Ion Ionescu. Cînd o parcurg, imi vine să rid de conflictele dintre numerele 8 și 9 ale Rapidului, de neînțelegerile care ni se păreau că ar exista între ei. Mai mult decît orice argument, iată un pasaj din scrisoare: „Să ai toată încrederea și curajul că vei trece ușor peste încercarea la care ești supus. Uită-te la Pahonțu, el nu are soliditatea organismului tău și iată cum s-a refăcut, joacă încă, și noi știm că nu e deloc fricos sau slab în joc. Cum termini tratamentul, te urci imediat în avion cu Piuța (n.n. — soția lui Niki) și ve-

colegii mei de la Alemannia, care te știu bine și te prețuiesc, îți doresc multă, multă sănătate”. Și jos, la sfîrșitul paginii, scris mare și subliniat, „VĂ AȘTEPT LA AACHEN...”

Niki mă privește. „Lîngă Rapid, am așezat acum pe Alemannia, adică pe Puiu, imi spune încet, ca un mare secret. Mi-a fost frică de gleznele lui. Eu știu ce înseamnă să te angajezi, cum îi place lui Puiu, în curse de unul singur prin careul advers. Și, faceți socoteala, nu are în față fundași mai ușori de 90 de kilograme! Îți dai seama ce simți cînd o asemenea greutate aleargă cu 11 secunde și citeva zecimi spre tine, spre mingea ce porți cu tine?” Acum s-a înflăcărat Niki. Ei, iată-l la subiectul căruia nu-i rezistă. Și se lansează; cum a făcut-o de atîtea ori cronometrat de aplauzele tribunelor. O cursă despre Rapid („Neagu trebuie încercat mai departe! Nu, nu există altă soluție. Tot el e cel mai bun din ce are nea Tinel,

ANTRENORUL DINCĂ SCHILERU SE DISCULPĂ...

I-a fost dat acestei competiții balcanice rezervată echipelor de tineret și disputată în prima decadă a lunii septembrie la Salonic, să comporte discuții încă din... față. Mai precis s-a pus întrebarea: să participăm cu cei mai buni jucători, sau cu fotbaliști din rîndul echipelor de rezervă-tineret? Discuțiile au continuat și după înalțarea din Grecia, datorită rezultatelor nesatisfăcătoare înregistrate acolo de reprezentanții noștri. Revista noastră și-a spus punctul de vedere atît înalțarea competiției, cînd ca la Salonic să fie prezenți cei mai talentați fotbaliști din tîndra generație, cit și după, cînd au fost dezvaluite o serie de greșeli ale antrenorilor care e-au ocupat de pregătirea echipei.

Faptul nu a rămas fără ecou și antrenorul federal Dincă Schileru ne-a invitat la federație pentru o discuție pe care o prezentăm — prescurtată — cititorilor noștri.

— Mai întîi, a început tov. Dincă Schileru, trebuie arătat că această competiție a fost inclusă în calendarul F. R. Fotbal după definitivarea calendarului nostru intern și internațional. Faptul a avut urmări în munca noastră: nu am putut selecționa pentru Salonic pe cei mai buni jucători. Ideea de bază a F. R. Fotbal, care de altfel a și fost împărțită de specialiști, a fost aceea de a nu întrerupe campionatul. Punctul de vedere al revistei „FOTBAL” ca la această compe-

titie să participăm cu elemente reprezentative, a fost din plin împărțit de noi, cei doi antrenori, dar a fost foarte greu de realizat deoarece punctul de vedere al federației a fost acela de a ne prezenta cu o echipă alcătuită din fotbaliști ai formațiilor de rezervă-tineret, la care urma să se adauge cite un jucător din primele echipe, cu acordul antrenorilor și cluburilor respective.

— Pînă la urmă însă, a triumfat ideea prezentării la balcaniadă cu jucători dintre cei mai buni, a fost amînată și o partidă, iar locul ocupat...

— Este adevărat, și trebuie să recunoaștem că lipsa noastră de documentare, necunoașterea valorii participanților, a făcut ca la Salonic să ne găsim în fața unor împrejurări neprevăzute. Aceasta nu scuză locul pe care l-am ocupat deși echipa noastră, dați-mi voie să afirm cu toate că poziția codată ocupată ne-ar contrazice, a realizat cele mai frumoase meciuri ale turneului. Insuși președintele comisiei de organizare declara că dacă această competiție ar fi fost dotată cu o cupă a eticii sportive și a fotbalului spectaculos și tehnic, ea ar fi revenit cu pri-sosință echipei României. Ne-am lăsat, la Salonic, și de alte greutăți, de lipsuri în organizare. De pildă, la jocul nostru cu Turcia, la rezultatul de 1-0 pentru noi, echipa Turciei s-a retras de pe teren și timp de 40 de minute

a refuzat să reîntre solicitînd schimbarea unui arbitru de tuș pe motiv că golul marcat de noi ar fi fost din ofsaid. Comisia de organizare a cedat insistențelor și a admis (!!) înlocuirea celuiui arbitru de tuș, precu unul bulgar.

— În nota publicată de noi în ultimul număr al revistei, se spune că trei jucători au depășit limita celor 23 de ani. Ce părere aveți?

— În ceea ce privește prevederile regulamentare cu privire la respectarea limitelor de vîrstă, trebuie să spun că ea nu a putut fi dovedită de echipele adverse. Este vorba, în special, de formațiile Bulgariei și Turciei. Acestea nu s-au conformat art. 2 din regulamentul competiției, în care se prevedea că la turneu au drept de participare tinerii născuți începînd din 1945, titulari ai unei cărți de identitate eliberată de federația respectivă. Jucătorii acestor echipe aveau legitimațiile necesare, dar fără datele esențiale. Socotînd că au drept de joc toți fotbaliștii născuți în 1945, i-am selecționat și noi pe Constantinescu, Antonescu și Cuperman.

— Dar „cazul Velea”?
— Velea și-a retras toate actele pe care le avea la facultatea la care era înscris la Galați, și a optat pentru Craiova. Noi l-am verificat în toate trialurile organizate în cursul săptămînilor premergătoare „Cupei balcanice”.
— Bine, dar era suspendat de clubul său și nu juca nicăieri.

— Suspendarea lui nu a fost ratificată de federație. Noi l-am avut în „vizor” și pe Deselnicu. Ștînd însă de suspendarea lui, nu l-am mai inclus în lot și l-am trimis acasă.

— Curios că însăși F. R. Fotbal care cere respectarea tuturor dispozițiilor regulamentelor sale, care dorește să încetățenească în fotbalul nostru un climat al disciplinei și eticii, de care ați amintit și dv., se îndepărtează singură tocmă de la aceste principii. Dar să revenim la competiție: ce învățăminte ați tras în ceea ce privește activitatea de viitor.

— Mai întîi, vreau să fac o precizare: s-a scris undeva despre un „du-te-vino” care ar exista la echipa de tineret. Nu văd nimic rău în asta: în fond, rostul echipei de tineret este tocmai să ridice elemente, să le rodeze în meciuri internaționale pentru a putea asigura o promovare în lotul A. Printre cei remarcabili îl notez în special pe Sălceanu și apoi pe Duțan, Pan-tea, Jercan, Stoicescu II și Antonescu. Revenind la întrebare: învățămintele au fost foarte multe, în special în ceea ce privește organizarea, fiindcă seama că a doua ediție a „Cupei balcanice” se va disputa anul viitor în țara noastră. Și pentru a putea prezenta o echipă cit mai bună, s-a făcut propunerea ca turneul să se dispute într-o perioadă convenabilă tuturor țărilor participante.

M. T.

ARBITRII

MANIFESTĂ

SLĂBICIUNI

ÎNGRIJORĂTOARE!

Cu mult înainte de începerea campionatului, paginile revistei noastre au cuprins materiale dedicate acestei dificile si, cum se vede treaba, greu rezolvabile probleme pe care o reprezintă arbitrajul. Unele dintre articolele de analiză și sugestii asupra activității „cavalierilor fluierului”, prezentau o serie de propuneri privind o mai completă, mai competentă funcționare a colegiului central și, implicit, a colegiilor județene și orașenești, altele referindu-se direct la arbitraj, ca interpretare și aplicare a regulilor de joc, a noilor recomandări provenind de la „International Board”.

Primele etape ale campionatului ne-au dat speranța că, în sfîrșit, această atît de discutată chestiune, a arbitrajului, va dispărea de pe permanentul tabel al deficiențelor. Unii dintre conducătorii de joc, cu experiență și aprecieri, arătau o bună pregătire. Anrel Bentu, Nicolae Cursaru, Iosif Ritter, Gheorghe Limona, etc. se mențineau la sau aproape de aprecierile maxime ale observatorilor federali și cronicarilor iar alții, mai tineri, mai recent promovați în rîndul arbitrilor de prima divizie au trecut cu succes acest prag al consacării și în noua ediție: Radu Buzdun, Nicolae Petriceanu.

Dar, de două etape, arbitrii ne dau vesti proaste. Se fac iarăși pași spre arbitraje lipsite de autoritate și competență, apare iarăși această maladie numită compensație, unii dintre arbitri ajung chiar și la decizii lipsite de obiectivitate. Sigur că starea de lucruri are o influență negativă asupra reușitei multor întîlniri, nu rămîne fără efect asupra bunelor intenții ale jucătorilor, nu se poate să nu diminueze eforturile antrenorilor de a construi ceva cu echipele lor, duce la crearea unei atmosfere de tensiune în tribune și pe teren, prilejuiește manifestări de nesportivitate.

Înțelegem aereaua misiune ce revine unui conducător de joc, nu trecem cu vederea momentele dificile pe care, mai ales meciurile echilibrate, le conțin: PRETINDEM ÎNSĂ CA NOTA ARBITRAJELOR SĂ SE MENTINĂ MACAR LA NIVELUL MEDIU, SĂ NU SE ÎNREGISTREZE ACESTE BRUSCE ȘI PEA NUMEROASE COBORÎRI DE LA ACEASTĂ LIMITĂ. De aceea sugerăm următoarele măsuri operative:

● delegarea arbitrilor să se facă pe termen mai scurt, renunțîndu-se la actuala programare efectuată (după cum sintem informați) pînă la terminarea turului, astfel ca arbitrii bine pregătiți și cu calificative excelente să fie cit mai des întrebuințați.

● să se renunțe la sistemul, folosit de atîte ori numai la noi, ca arbitrii consacrați, să fie din principiu utilizați și ca tușieri. Se știe că am avut și avem arbitri de linie care se comportă admirabil în această funcție dar nu corespund ca arbitri de centru și invers.

● să se evite delegările dubioase, cu arbitri care au condus — dintr-o coincidență ce nu mai poate fi îndecată... drept coincidență — aceleași meciuri mai multe ediții la rînd sau sint cam des oaspeții aceleiași echipe.

● să se treacă, în sfîrșit, la reorganizarea activității colegiului central și — în continuare — a celor din județe și orașe — pe principiul utilizării cit mai largi a arbitrilor care au abandonat activitatea și nu mai au interese directe în efectuarea delegărilor.

● o revizuire a componenței lotului de arbitri pentru Divizia A. Mulți dintre „cavalierii fluierului” promovați în această categorie superioară nu justifică alegerea, după cum unii dintre arbitri valoroși, trecuți în loturile pentru Diviziile B și C, ar putea fi readuși în lotul prim, cu bune efecte. Se cere mai mult discernămint, obiectivitate și operativitate în formarea loturilor. E greșit a se considera că acestea trebuie să rămîna fixe pe toată durata campionatului.

Ef. I.

CONFIDENȚE... CONFIDENȚE...

● În meciul dinamicilor de la Bacău, doi campioni ai fair-play-ului: Lică Nunweiller și Radu... Nunweiller! Nu numai din sentimente frățești, ci și din respect față de adversar...

● Noroc că meciul de la Bacău s-a disputat simbolic pentru că altfel Pircă și Varga ar fi fost puși în situația să aleagă duminică între două meciuri: unul pe teren și celălalt la... I.C.F., pentru ultimul examen din anul II. Pînă la această oră, nu cunoaștem decât rezultatul meciului de la Bacău...

● Stoicescu: „Această suspendare de cinci etape n-o pot aprecia în zile, ci în luni, așa de mult m-a afectat, m-a durut”.

● După Păiș (revenit la Petrolul, unde jucase ca junior), lista debutanților s-a îmbogățit cu două noi nume: C. Ionescu (Steaua) — fratele tirgovișteanului N. Ionescu de la Petrolul, o extremă dreapta talentată, afirmată în campionatul de tineret-rezerve — și portarul Sacui (Vagonul), un alt tânăr cu certe calități, pășit cu dreptul în „A”.

● Cum se prezintă noul gazon al stadionului 23 August din Iași, intrat duminică în... competiție? „Excelent” — ne-au răspuns Libardi și Achim din echipa adversă.

● După partida cu Politehnica, în vestiarul jucătorilor de la Jiul, momente penibile. Cîțiva jucători constatarea că le lipseau bani din buzunar. La afluarea tristei vești, antrenorul ieșean Ștefan Justin, cu nobletea, a scos 175 de lei din portofelul său acoperind paguba. Dar, vorba lui moș Ion Roșid, „cu palma de pe obrazul”... organizatorilor, cum rămîne?...

● Deși spiritul lui Incze IV a fost singurul ce-a „uns” inimile tribunelor ieșene, antrenorul Justin se declara nemulțumit: „Incze se complică uneori, exagerează driblingul și fentele, permițînd astfel adversarilor să se regroupeze. Fotbalul se joacă simplu și eficient, iar Incze nu a mai dat un gol de nu știu cînd”.

RINGHEANU — „ACARUL PĂUN”?

Ecourile meciului Steaua — Universitatea Cluj nu s-au stins, și pe bună dreptate, iar unul dintre ele vizază, nu fără substrat, pe Ringheanu, prezentîndu-l drept principala vinovată de un scor care amenința să ia proporții. Este adevărat că Ringheanu a greșit grav la golul al treilea, că în prima repriză, plasîndu-se în afara porții (cum se obișnuiește la apărarea în linie) — a avut o serie de ezitări în fața avalanșelor adverse. Dar este chiar atât de vinovată, și singurul? El este de vină că în prima repriză s-a trezit de nenumărate ori singur cu unul sau doi adversari în fața reușii prin adevăratele arcuri de triumf dintre cei patru fundași plasați pe aceeași linie, reușind totuși să evite golul în două rînduri? Ringheanu este vinovată? Mișcările (buni în atac) au fost nule în apărare, făcînd și mai vulnerabilă naiva linie de fund care a oprit adesea cu minile pe atacanții de la Steaua? Se uită oare că după pauză Ringheanu a intervenit de patru ori salutar, plonjînd în picioarele lui Sorin (60’) și Crenciceanu (57’, 61’, 88’)? Făcîndu-se din Ringheanu un „acar păun” se ocotește adevărată cauză a eșecului, organizarea necorespunzătoare a jocului „U” Cluj în această partidă.

● Pe teren, evoluția fotbalistilor conștanțeni la Pitești a intrat în aprecieri unanime. Dar nu și în afara lui, unde „modalitățile lor de expresie” au luat forme de-a dreptul neplăcute. Ne referim în mod special la Tufan și Dumbrăvă, care oricît de nedreptățiți se socoteau, nu aveau dreptul să insulte și să injure arbitrii. Le reamintim cu acest prilej că pentru asemenea acte huliganice legile noastre sînt foarte aspre. Așadar...

● Cronometrul stadionului din Pitești nu mai funcționează. Să se fi molipsit și el de la... mecanismul echipei locale, care în acest campionat scrijele din greu?...

● O reîntîlnire plăcută la Pitești, cu prilejul partidei de deschidere, în persoana arbitrilor ei de centru: fostul fundaș al echipei naționale, Al. Caricaș. A arbitrat foarte bine. Ceea ce am remarcat în mod deosebit a fost maniera drastică în care a sancționat orice intervenție dură a... fundașilor. Niciodată nu e prea târziu...

● În dimineața meciului cu Crișul, l-am vizitat pe jucătorii Progresului la micul dejun. Lipseau doar Oaidă și Viorel Popescu. Explicația ne-a dat-o antrenorul Drăgușin. El au citeva kilograme în plus și erau ținuți la regim...

● Fostul jucător de la I.C.O., maestrul sportului Serfoz nu s-a depărtat de fotbal. Bufetul pe care îl conduce la Oradea se află lângă terenul Crișul și se numește „Stadion”...

● Atît conducerea clubului Crișul, cît și spectatorii orădeni sînt nemulțumiți de ineficiența actualilor atacanți. Și cînd te gîndești că acum citeva săptămîni și-a oferit serviciile clubului orădean și Adam (golgeterul campionatului trecut) și eraloveanul Stîrloga. Ambii însă au fost considerați... necorespunzători.

● Evenimente la Rapid: atacul a înscris primul gol în actualul campionat; Neagu și-a ieșit — se pare — din „pasa neagră”, marcînd un gol splendid cu capul. Nu mai marcase un gol din acțiune de la... 5 noiembrie 1967, în partida cu Dinamo București (din 11 m a înscris ultima dată la 31 martie 1968, contra Jiului).

Orice s-ar spune, campionatul este și rămîne oglinda fidelă a comportării jucătorilor. Aici, duminică de duminică, fiecare meci — cu importanța lui la data disputării — solicită întreaga capacitate fizică, tehnică, tactică, și morală, dobîndită în „laboratorul” instruirii, aici, se „văd” valoarea și stadiul de pregătire al jucătorilor.

Este adevărat că o singură etapă de campionat nu constituie decît un instantaneu din activitatea de instruire, competițională a jucătorilor. Dacă am fi fost la începutul campionatului nu ne-am fi încumetat să judecăm cu exigență modul în care se prezintă „virfurile” fotbalului nostru. Acum însă, după ce s-au consumat șase etape, deci am intrat în a doua treime a turului campionatului, socotim că este momentul să trecem în revistă o serie de jucători divizionari A și anume, în primul rînd, pe cei incluși recent în lotul reprezentativ, alcătuit în vederea apropiatelor întîlniri internaționale și în special pentru partida cu Portugalia, care va însemna debutul naționalei în preliminariile campionatului mondial.

Ce am constatat, deci, urmărind jocurile de campionat de duminică?

UN POST FĂRĂ GRIJI

Dintre cei doi portari reținuți de selecționeri, Datcu a făcut o partidă excelentă la Bacău, confirmînd forma manifestată și cu o săptămînă înainte (cu Crișul). Faptul este cu atît mai remarcabil și semnificativ pentru seriozitatea cu care se pregătește acest jucător, cu cît Datcu n-a jucat în primele trei meciuri, fiind... rezerva lui Coman — pînă mai ieri, titularul echipei naționale. De asemenea, de subliniat că și celălalt portar din lot, Suci, deține o formă constant bună, deci se poate conta pe el.

De altfel, pentru acest post nu ducem lipsă — din fericiro — de elemente de certă valoare, cu care poate fi acoperită fără risc orice defecțiune. Cum se întîmplă în momentul de față cu Coman care s-a autoexclus pentru o perioadă care — sperăm — va fi scurtă. Alți candidați la acest post: Gornea, Niculescu.

CARE VOR FI „CEI PATRU”?

În ciuda faptului că pentru linia de fund au fost selecționați 7 jucători (sau tocmai aceasta constituie o subliniere semnificativă), compartimentul defensiv provoacă griji. Dacă am lua ca indiciu doar notele obținute duminică de componenții liniei de fund, ar fi suficient pentru a vedea de unde vin aceste griji; din inconstanța jucătorilor. Pe care noi o punem mai curînd pe seama ne-

respectării antrenamentului invizibil decît pe insuficiența pregătirii la cluburi.

Dintre cei 7 jucători, singurii care au evoluat în ordine Sătmărcanu (6-8-8-9), Barbu (7-8-8-9), Măgeanu (5, accidentat, 8). Dincolo de aceste ultime 4 etape am reținut îmbunătățiri Sătmărcanu privind atacul de depesedare și mai eficient în atac; randamentul constant Barbu și revenirea îmbucurătoare după accident.

În ce privește pe ceilalți, din simpla enumerare rezultă fluctuațiile, scăderile de randament la joc: Boc 9-7-6; D. Nicolae 5-8-8-6; Moc Deleanu 9-7-6.

După cum se vede, alegerea va fi grea; cuplul Barbu—Hălmăgeanu oferă o soluție după cum forma lui Sătmărcanu nu ridică, semne de întrebare pentru postul de fund. Singura problemă este găsirea unei „dubluri” eventualitate.

SELECȚIONABIL SUB REFLECTOR

În schimb, fundașul stînga titular, prof pentru că alit Mocanu, cît și Deleanu (de mînuiați în considerare pentru acest post) nu evoluează la un nivel constant. Duminică au ieșit din nou vechi carențe: nesiguranță în atacul dare, imprecizie în jocul la interceptie și o pierdere după participarea în atac. Ceea ce conștientizează motive de îngrijorare.

TREI CONCURENȚI PE DOUĂ

Linia mediană — o spunem ca o simplă corintruște cel mai mic număr de convocați (6 parați cu linia de fund (7) și atacul (7)). De trebuie să remarcăm că este vorba de trei jucători „curcăreți” și acest lucru este verificat, în Dinu cît și Petescu și Gherghel sînt elemente să răspundă aproape cu același randament defensiv, dar și celor ofensive. În ultima etapă au fost folosiți de facto, în sistemul defensiv fundaș central, Petescu (o repriză) și Gherghel cite unui fundaș central. Dar, atunci cînd de jocului a cerut-o, au fost prezenți și în acți-

CAZUL DE LA ORADEA

De mulți ani nu ne-a fost dat să vî un arbitraj atît de slab, ca acela pe lă meciul Crișul—Progresul de către hai Vasiliu din Ploiești. Departe de gîndul că acest arbitru ar fi avut „răfuială” cu vreuna dintre echipe ar fi urmărit, deci, în mod premedat să influențeze rezultatul partidei. ceea ce s-a întîmplat la Oradea nu după părerea noastră, decît conse unei greșite interpretări și aplică regulamentului.

Arbitrul M. Vasiliu a comis multe șeli. Semnalăm doar două dintre cele grave. Prima a fost că în min. 27 a dat locul infracțiunii comise. ÎN CA de către Grama asupra lui Cociș, în suprafeței de pedeapsă. A doua greșă a fost săvîrșită în min. 57. Aceeași franțușie din repriza întîi, cu ac eroi și în împrejurări aidoma, a sancționată de arbitrul Vasiliu abia o matură chibzuință de... trei mi (care a ridicat la maximum tensi tribunclor) cu o... aruncare de la gîne (!?), ce-i drept în favoarea Crișu.

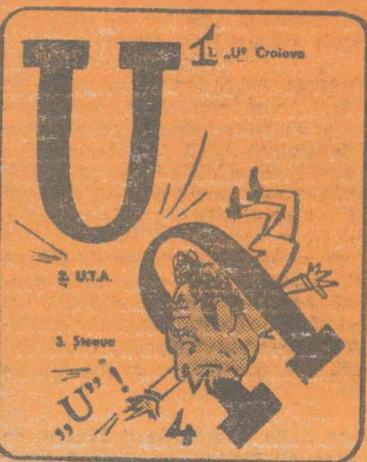
Lipsa de fermitate și consecvență lui M. Vasiliu s-a manifestat și în pul pauzei, cînd, în urma unei alie-

ORADEA. Una dintre scenele extra-fotbal, penibile; în „roluri”, arbitrul meciului și jucătorii Crișului și Progresului
Foto: ST. VILIDAR — Oradea

ETAPA VĂZUTĂ DE NEAGU RĂDULESCU

Studentii între ei:

Roluri inversate.

Petrolul a primit cinci goluri.

Sfetcu către Ionescu:

Și ce ne făceam dacă nu eram

ARMECUL ETAPEI — CELE 29 DE GOLURI

etapă ieșită din comun (nu datorită celor 29 de goluri!), fără acele meciuri care am fost obișnuiți; iată care invită la discuții de : asupra apărărilor („scara” ape de la cea fără zăvoare, Cluj și se încheie cu cele omerate, gen... U.T.A.!), atacanților (mai mult decât atacurilor), asupra arbitrajului; din sinul unor echipe (șul) etc., etc.

epem cu meciul de la București, apariția în Capi-Universității Cluj a fost cu interes justificat: jucări, talentați, dornici de afirmare practică un fotbal aerisit.

PREȘTI. Plonjonul incomod Ringheanu n-a ajutat la Steaua a deschis scorul prin Voinea
Foto : GH. NEAGOE

sive. Poate că supunându-se unor încorsetări tactice, Dinu și Ghergheli n-au putut să-și etaleze integral posibilitățile simbută. În orice caz însă, abilitatea lor în manevrele tactice, ca și a lui Petescu, de altfel, poate ușura aplicarea la echipa națională a unei idei de joc într-o formulă de arșambiu în care ar intra și unul din componenții atacului, în speță Dobrin.

PROBLEMA NR. 1: „OAMENII DE GOL”

Din cei 7 înaintași reținuți în lot, unul — Martinovici — nu a jucat duminică, deoarece la antrenamentul precedent a suferit o ușoară întindere. Iar cei care au intrat pe teren au avut o comportare bună, în general, obținând note de la 7 în sus, exceptând pe Pircălab (6) poate pentru că evolua în deplasare... Deci, sub aspectul notării lucrurile se prezintă satisfăcător. Pentru moment, firește, în acest compartiment însă, socotim ca acoperite necesitățile posturilor de extremă, problema care se pune (și s-a mai pus...) este găsirea unui cuplu percutant de înaintași centrali — „oameni de gol”. Care este activul de până acum al celor 7? Martinovici, Lucescu și Pircălab au înscris câte 2 goluri; Voinea și Iancu câte 4; Dumitrache unul, iar Dobrin nici unul (a jucat doar două meciuri). Dintre ei, Voinea și Iancu au marcat și duminică (3, respectiv 1). Desigur, acest indice al eficacității nu-i singurul care poate contura randamentul jucătorilor în cauză. La el trebuie să adăugăm și buna dispoziție de joc manifestată în ultima etapă de majoritatea lor. Bineînțeles că ei sînt capabili și mai mult, ca joc și eficacitate.

prematur să concluzionăm, cu mai mult de o lună de zile înainte de debutul în preliminariile C. M., asupra lotului din punct de vedere al pregătirii și forme. Mai este timp pentru îmbunătățiri substanțiale, stă la dispoziție și o verificare internațională la 9 octombrie, cu Polonia. Baza însă, trebuie să fie la cluburi și în această privință subliniem încă o dată necesitatea realizării unei conlucrări sincere și rodnice între comisia de selecție și antrenorii echipelor de club, a unei înțelegeri reciproce a intereselor lor, dar în primul rînd și deasupra oricăreia, a celor ale reprezentativei naționale.

P. GATU
Paul SLĂVESCU

P. S. În conferința de presă care a avut loc marți seară la federație s-a anunțat că în lot au mai fost incluși patru jucători. Este vorba de mijlocasul Dincuță (Petro-lul), înaintașii Dembrovski (Dinamo Bacău) și Tufan (Farul), și portarul Coman. Primii trei au jucat duminică și au manifestat o formă bună. Coman, fiind suspendat, nu a jucat.

clipe munca și sudoarea depusă ore întregi la antrenamente? Nu e păcat de pregătirea celorlalți — compartimente?

Partida de la Craiova a adus și ea pe tabela de marcat cifra 5 în dreptul echipei gazdă. Și aici un atac dezlănțuit, alcătuit din fotbaliști unul mai talentat decât altul (de altfel, „U” Craiova are, după părerea noastră, lotul cel mai omogen din actuala ediție a campionatului; accidentarea lui Martinovici nici nu s-a resimțit, înlocuitorul său fiind la fel de talentat și de bine pregătit), care au întrecut fără drept de apel echipa ploieșteană.

Deci, 14 goluri, adică aproape jumătate din totalul etapei, în numai două partide. Au fost oare aceste meciuri neinteresante? Punem întrebarea pentru că orice s-ar spune, meciurile cu goluri multe plac! În adevăr, cu ce poate fi mai reușit un meci cu apărări supraaglomerate, în care se marchează pușin, în care echipa care a înscris un gol se retrage într-o crincenă defensivă pentru a-și apăra zestrea, decât un meci deschis, cu goluri multe? Oare nu golul este chintesența fotbalului? Și, atunci, de ce să ne speriem că se marchează mult? Pînă acum ne speriam că... se înscrie prea pușin! Să felicităm deci atît echipa studenților din Craiova cît și — numai din punct de vedere al preocupărilor ofensive — pe cea din Cluj. De altfel, făcînd o statistică a golurilor marcate în primele șase etape ale campionatului actual și ale celui trecut, reiese îmbunătățirea mediei generale pe meci: 2,37 anul acesta, față de 2,07. Desigur, nu e mult dar tendința există și asta ne face să aplaudăm jocul acelor echipe care dovedesc preocupare spre jocul ofensiv, deschis, spectaculos și — în ultimă instanță — apreciat de public.

Dar, după cum spuneam în primele rînduri ale acestui comentariu, „scara” apărărilor se întinde pînă la cele supraaglomerate. În rîndul acestora trebuie să trecem — pentru prima dată, după cum ne amintim, pe U.T.A. Oare atît de frică le-a fost arădenilor de echipa din

Tg. Mureș? Desigur, se anticipa ca militarii să caute să șteargă acel 1—4 suferit pe teren propriu, în primăvară, în fața textiliștilor. Și, în bună măsură, au reușit. Dar și cu concursul arădenilor care au jucat mai mult decît precav, acționînd în atac cu numai trei jucători. Credem că făcîndu-și jocul obișnuit U.T.A. ar fi reușit un rezultat mai clar. În orice caz nu această apărare aglomerată a caracterizat pînă acum formația din Arad.

Revenind la etapă, cu toate că mai sînt amintite în această pagină, nu putem trece cu vederea arbitra-

rații fără a dedica cîteva rînduri tinerei echipe pînă mai ieri plină de speranțe, Crișul Oradea. Cîștigînd cu brio dreptul de a participa în prima divizie a țării după barajul de la Timișoara, iată, Crișul nu aduce suporterilor săi satisfacțiile așteptate. Ca urmare — degingoladă, demisii din rîndul conducătorilor secției; suporterii — aceiași care la Timișoara își încurajaseră echipa ca niciodată în istoria ei — se dezic de cei care pînă mai ieri erau adulați. De ce oare? Jucătorii de la Crișul, foarte tineri dar și foarte înzestrați, au înfrînit, firește, adversari mult

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

4 GOLURI : Voinea (Steaua), Iancu (Farul), C. Radu (F. C. Argeș), Oaidă (Progresul), Oprea („U” Cluj) — 1 pen.
3 GOLURI : Circumărescu („U” Craiova) — 1 pen., Mureșan II (A.S.A.), Petescu (U.T.A.) — 1 pen., Mustăcea („U” Cluj), Tufan (Farul), Obileenco („U” Craiova).
2 GOLURI : Martinovici, D. Neagu („U” Craiova), Pircălab, Lucescu (Dinamo Buc.), Dumitriu III, Creiniceanu (Steaua), Kraus (F. C. Argeș), Axente, Domide (U.T.A.), Răksi (A.S.A.), Daniel Ene, Dembrovski (Dinamo Bacău), Sfirlogea, Dembrovski, Boros (Vagonul), Cuperman (Politehnica Iași), Achim, Petronescu (Jiul), Matei (Progresul), Grozea (Petro-lul), Uifaleanu („U” Cluj).

1 GOL : Pexa, Crețu, Bungău, Coman, O. Ionescu („U” Cluj), Tătaru II, Pan-tea (Steaua), Lupulescu, Goleac, Contardo (Politehnica Iași), Suciu, Kun I, Har-san (Crișul), Ruglubei, Nedelcu (Dinamo Bacău), Pirvu, Dumitrache, Dinu, Naghi (Dinamo București), O. Popescu (Jiul) Nușu, Turcan (F. C. Argeș), Tărlungă (Progresul), Niță, Ivan („U” Craiova), Dan, Neagu (Rapid), Chivu, Macavei (Vagonul), Szilaghi, Lucaci (A.S.A.), Păis, Iuhasz (Petro-lul), Sasu (Farul), Moț (U.T.A.).
AUTOGOLURI : Boc (Dinamo București) pentru A.S.A., Georgevici (Jiul), pentru „U” Craiova, Neacșu (Progresul) pentru Vagonul, Mülroth (Vagonul) pen-tru Rapid.

jele slabe care și-au făcut simțită prezența și de data asta : goluri din ofsaid (la Pitești) sau greșeli de-a dreptul ilariante (la Oradea), ceea ce a dus la influențarea rezul-tatelor finale, fapt care trebuie să dea de gîndit federației. Oare tără-gănarea la infinit a rezolvării proble-mei Colegiului central de arbitri, a componenței lui (care nu este nici acum definitivată) nu are repercu-siuni asupra modului în care sînt con-duse partidele din primul campio-nat al țării? Poate că din această cauză în rîndul fotbaliștilor și al an-trenorilor și-a făcut loc o... zicătoare: spune-mi cine te arbitrează și-ți spun cum te „fluieră”.
Nu putem încheia aceste conside-

mai puternici decît în Divizia B și au nevoie de o perioadă în care să se adapteze noilor condiții. Poate că cele șase etape scurse nu au fost suficiente. De altfel, dacă ne amin-tim bine, cineva din conducerea clu-bului orădean ne spusese înainte de începerea campionatului că echipa a promovat prea repede. Și noi am replicat : valoarea nu așteaptă nu-mărul anilor! De aceea credem că cei care cu adevărat iubesc echipa din Oradea să i se alature din nou, să arate în continuare încredere în forțele jucătorilor lor. Și nu credem că aceștia îi vor face de rușine. La Crișul este o criză de încredere în forțele proprii.

Mircea TUDORAN

BUCUREȘTI. Preludiul primului gol rapidist : peste puține fracțiuni de timp, în poarta Vagonului secundă, mingea lovită cu capul de Neagu, va poposi în poarta Vagonului
Foto : S. BRĂȘOVEANU

—UN PUNCT NEGRU

re cei doi portari, Buiuc și Matache, ieșirea de pe teren, el a decis elimi-narea portarului orădean. Dar, prelun-gînd pauza la 21 de minute (!), pentru să se consulte cu colegii săi de linie, revenit, reprimindu-l pe Buiuc în joc! Aceste circumstanțe, spectatorii s-au lîrjit și mai mult, ajungînd să arunce pietre asupra arbitrilor și să deter-ne o întrerupere a jocului timp de 1 minute (care n-au fost adăugate de ritru la durata partidet).
Într-o postă a unei părți a publicului specta-este reprobabilă. Ieșirile blocate de eva sute de suporterii certafi cu dis-lina. pietrele aruncate (victimă a căzut arul jucător bucureștean Radu Ionescu, pia i-a fost spartă arcada), au făcut brigada de arbitri să fie imobilizată cabină timp de două ore. Tășierii, pă ce au sîrit un gard, au plecat cu autoturism, iar Mihai Vasiliu a fost să se travestească „pro cauza” in... enic contractual...
Arbitrajul sub orice critică de la Ora- trebuie să formeze obiectul unei ana- serioase din partea Colegiului central arbitri

Gheorghe NERTEA

LA CRAIOVA, PROLOG EMOȚIONANT

Înainte meciului Uni-versității Craiova—Petro-lul Ploiești, am asistat la o emoționantă festivitate ocazionată de retragerea din activitate a craiovea-nului (și ex-ploieșteanului) Marin Marcel.

Cele două echipe, care urmau să înceapă jocul prin lovitura dată pentru ultima oară — de către cel sărbătorit, erau tocmai acelea în care Marin Marcel și-a început și și-a terminat laborioasa-i ca-rieră de jucător. Alocuțiuni, flori, cadouri, îmbrăți-șări din partea foștilor colegi de echipă, antrenori, prieteni. Și nu pușini erau aceia din tribune care disere, fără să vadă cel din dreapta sau din stînga, își ștergeau ochii umeziți de lacrimi.

La sfîrșit, Marin Marcel și-a luat un loc în tribună, acolo unde-l vom vedea mereu de acum înainte. Și am încercat să citim pe fața lui bucuria succesului ultimei sale echipe sau amărăciunea insuccesului celeia care i-a fost prima dragoste. Am înțeles că trăia stări sufletești diametral opuse.

L. T.

CLASAMENTUL GENERAL

	CLASAMENTUL GENERAL	ACASA	DEPLASARE
1. „U” CRAIOVA	(6) 6 3 2 1 13—9 8	4 3 1 0 11—4 7	2 0 1 1 2—5 1
2. U.T.A.	(4) 6 4 0 2 8—5 8	3 3 0 0 5—1 6	3 1 0 2 3—4 2
3. Steaua	(8) 6 3 1 2 10—6 7	4 2 0 2 8—5 4	2 1 1 0 2—1 3
4. „U” Cluj	(1) 6 3 1 2 14—11 7	3 3 0 0 8—2 6	3 0 1 2 6—9 1
5. Farul	(2) 6 3 1 2 8—7 7	3 3 0 0 3—0 6	3 0 1 2 5—7 1
6. Progresul	(5) 6 3 1 2 7—6 7	3 3 0 0 5—1 6	3 0 1 2 2—5 1
7. Politehnica	(10) 5 3 1 1 5—5 7	3 3 0 0 4—0 6	2 0 1 1 1—5 1
8. Dinamo Buc.	(3) 5 3 0 2 8—4 6	3 3 0 0 7—1 6	2 0 0 2 1—3 0
9. A.S.A.	(7) 5 2 1 2 8—5 5	2 2 0 0 6—1 4	3 0 1 2 2—4 1
10. Vagonul	(11) 6 2 1 3 9—12 5	3 2 1 0 6—4 5	3 0 0 3 3—8 0
11. Petro-lul	(9) 6 2 1 3 4—8 5	3 2 0 1 3—2 4	3 0 1 2 1—6 1
12. Dinamo Bacău	(13) 6 2 1 3 6—11 5	3 2 1 0 5—3 5	3 0 0 3 1—8 0
13. Jiul	(12) 6 1 2 3 5—5 4	2 1 1 0 4—1 3	4 0 1 3 1—4 1
14. F.C. Argeș	(14) 5 2 0 3 8—10 4	2 2 0 0 7—2 4	3 0 0 3 1—8 0
15. Rapid	(15) 6 1 2 3 3—6 4	4 1 2 1 3—3 4	2 0 0 2 0—3 0
16. Crișul	(16) 6 0 3 3 3—9 3	3 0 3 0 3—3 3	3 0 0 3 0—6 0

CLASAMENTUL CAMPIONATULUI DE TINERET-REZERVE

1. „U” CRAIOVA	6 4 1 1 7—4 9	11. A.S.A.	5 2 1 2 6—5 5
2. Steaua	5 3 1 1 20—8 7	12. Vagonul	6 1 2 3 7—10 4
3. Crișul	5 3 1 1 8—2 7	13. „U” Cluj	6 1 2 3 7—12 4
4. Farul	6 3 1 2 5—2 7	14. Dinamo București	3 1 1 1 5—4 3
5—6. U.T.A.	6 3 1 2 9—7 7	15. Progresul	6 0 2 4 3—9 2
5—6. F. C. Argeș	5 3 1 1 5—3 7	16. Jiul	6 0 1 5 2—17 1
7. Rapid	6 3 1 2 6—5 7	Jocuri restante: F.C. Argeș — Dinamo	
8. Dinamo Bacău	6 2 2 2 12—7 6	București, Steaua — Dinamo București,	
9. Politehnica	5 3 0 2 6—6 6	Dinamo București — Crișul și Politeh-	
10. Petro-lul	6 2 2 2 5—7 6	nica — A.S.A.	

UNELE CONSTATĂRI PE MARGINEA

Cele șase etape de campionat disputate până acum au scos la iveală unele îmbunătățiri în jocul echipelor noastre de Divizia A și B. Rezultatele aplicării indicațiilor F.R.F. din 13-15 iulie a.c., privind intensificarea procesului de pregătire, au început să apară dar, din păcate, în mod neuniform. Creșterea calitativă în ansamblu nu s-a făcut simțită decât pe alocuri, aceasta observându-se în special la componentele pregătirii fizice. De la etapă la etapă, jucătorii aleargă mai mult, susțin eforturi vizibile prelungite, s-a mărit numărul alergărilor în viteză. De asemenea, ritmul (în general) al unei partide de fotbal este mai susținut. Evident, asistăm la o ofensivă a pregătirii fizice, însă în dauna celorlalte laturi ale procesului de pregătire. Antrenorii, jucătorii și secțiile de fotbal vor trebui să-și îndrepte atenția — așa cum arată și concluziile consfățuirii — asupra tuturor factorilor care ar putea ridica nivelul calitativ al fotbalului românesc în etapa actuală.

Este știut faptul că pentru redresarea fotbalului nostru există în general două căi: una de perspectivă și una imediată. Intensificarea întregului proces de pregătire se încadrează în cea de-a doua cale și rezolvarea cu succes a tuturor imperativelor ei ar da, fără îndoială, impulsul necesar pornirii în viitorul apropiat de la un plafon mai ridicat.

Repet, jocul echipelor, comportarea jucătorilor pe teren și în afara lor, atestă un fapt îmbucurător: în acest campionat s-a pornit la drum mai hotărât decât în alți ani. Mi se pare, însă, că asupra fotbalului nostru plutește pericolul perioadei din jurul anului 1960 când — ca urmare a neînțelegerii multilaterale a componentelor procesului de pregătire — s-au îmbunătățit indicii calitativi fizici, dar s-au diminuat substanțial ceilalți factori (nu numai ai antrenamentului).

În dorința de a aduce o cit de mică contribuție la acest început de campionat, mai promițător decât altele, aș vrea să mă opresc puțin asupra punctelor cuprinse în concluziile consfățuirii cu antrenorii echipelor de Divizia A și B

1 MĂRIREA VOLUMULUI DE LUCRU

În perioada competițională, cele 9-14 ore prevăzute săptămânal se pot împărți în mod diferențiat, în funcție de o serie de factori legați de echipă, adversar, jucători luați individual etc. Ciclurile săptămânale pot cuprinde un număr diferit de antrenamente în raport de durata și intensitatea lor. În funcție de necesități, pot fi două antrenamente pe zi (dacă

sînt mai scurte), unul sau nici unul. În această privință, nimeni — în afară de antrenor — nu poate să indice cînd să se facă antrenamentele sau cît timp trebuie afectat. În primul rînd contează ca activitatea depusă la antrenamente și jocuri să fie de obicei de 9 ore în ciclurile cu două jocuri și de 14 ore în cele cu un joc. Iată cîteva exemple:

ZIUA	JOC ACASĂ			JOC DEPLASARE			2 JOURI PE SĂPT		
	DIM.	DURATA	INTENSITATEA	DIM.	DURATA	INTENSITATEA	DIM.	DURATA	INTENSITATEA
L	—	—	—	D.A.	60'	SLABĂ	D.A.	60'	SLABĂ
M	DIM.	60'	MARE	DIM.	60'	MARE	DIM.	60'	MEDIE
M	DIM.	90'	SLABĂ	D.A.	JOC	MARE	D.A.	JOC	MARE
J	DIM.	120'	MEDIE	DIM.	90'	MED-MARE	—	—	—
V	DIM.	120'	MED-MARE	DIM.	60'	MEDIE	DIM.	90'	MARE
S	DIM.	60'	SLABĂ	—	—	—	—	—	—
D	JOC	MARE	—	JOC	MARE	—	JOC	MARE	—

După cum se vede, în primul ciclu, marțea, ca primă zi de vîrf, se transformă miercuri. În funcție de necesități, se poate da repaus complet sîmbăta și să se lucreze lunea sau unii jucători pot face antrenamente lunea, alții sîmbăta etc. etc. Aproape că n-ar trebui să existe la cele 16 echipe din Divizia A, două cicluri asemănătoare, aceasta numai în ceea ce privește durata antrenamentelor, intensitatea lor, conținutul lor etc. Se respectă pe cît posibil și de la caz la caz, cele 9-14 ore prevăzute.

Pentru ciclurile cu două jocuri pe săptămînă, două zile de repaus sînt binevenite.

După cum este cunoscut, volumul efortului se referă la cantitatea lui (suma eforturilor dintr-un antrenament). Un antrenament de 120 minute nu înseamnă depunerea din partea jucătorului a unui efort continuu. Din unele observații și înregistrări personale, reiese că într-un antrenament bine condus și dozat, de 120 minute, se lucrează în adevăratul înțeles al cuvîntului 60-75 minute. Cu

alte cuvinte, timpul afectat pregătirii propriu-zise este aproape egal cu timpul afectat antrenamentelor de 60-75 minute, întrucît la acestea din urmă pauzele între execuții sînt mai mici. A devenit aproape o regulă (de fapt este normal) ca pe măsura măririi duratei antrenamentelor — deci și ca volum — să se lucreze mai puțin intens și invers. În aceasta nu e nimic rău dacă în cele 60-75 de minute de lucru efectiv s-ar introduce eforturile fizice, iar restul de timp s-ar folosi pentru perfecționarea unor deprinderi tehnico-tactice.

Foarte important în înțelegerea procesului de pregătire este următorul fapt: pregătirea fizică se poate îmbunătăți acționînd asupra elementelor ei PRIN EXERCITII SPECIFICE. În perioada competițională, aproximativ aceleași rezultate din punct de vedere fizic se pot obține dacă îmbunătățind tehnica și tactica în viteză, de exemplu, ca urmare a acestora se vor îmbunătăți și calitățile fizice. În aceasta constă nodul gordian, întrucît pregătirea fizică în perioa-

INTENSIFICĂRII

PROCESULUI

DE PREGĂTIRE

de competițională se îmbunătățește acționînd indirect asupra ei. Este adevărat că în prezent, în unele țări unde clima permite, în perioada competițională intervin „bucăți” de perioade pregătitoare, iar în perioada pregătitoare se lucrează cu elemente din perioada competițională. Întrucît la noi condițiile atmosferice nu permit acest lucru, rămîne

ca îmbunătățirea pregătirii fizice să se facă acționînd asupra ei indirect, prin mijloacele tehnice, tactice și de joc.

Revenînd la intensificarea procesului de pregătire, credem că uneori se confundă aceasta cu intensitatea antrenamentelor. Dacă se acționează astfel, atunci calitatea jocurilor nu va fi cea dorită.

2 EXERSAREA EFORTURILOR TIPICE ÎN ANTRENAMENT

O problemă greu de rezolvat constă în concordanța imbinării volumului mărit cu intensitatea antrenamentelor. Nu se poate lucra cu intensitatea unui antrenament de 60 de minute în antrenamentele de 120 sau 150 de minute. Dar eforturile tipice trebuie și în acest caz exersate, chiar dacă intensitatea nu va putea fi aceeași (efectele, de asemenea) ca într-un antrenament de durată mai mică. În acest caz, ciclul săptămînal ar putea cuprinde două categorii de antrenamente: durată între 60-75 minute cu intensitate mare și antrenamente cu durată de 75-120 de minute cu intensitate medie, spre maximă. Aceasta, deoarece intensitatea și efectele ei într-un antrenament de 60 de minute nu pot fi aceleași la antrenamentele de durată mai

mare. Aici mai trebuie adăugat și un fapt constatat de mai mulți antrenori: este indicat ca, în general, după jocuri cîștigate, antrenamentele să fie mai intense și invers, după meciuri pierdute, antrenamentele să se desfășoare cu intensitate mai scăzută. În practică, deseori se întîmplă invers.

Eforturile tipice jocului de fotbal se pot depune în toate antrenamentele, dar efectelor lor vor fi mai bune în antrenamente mai scurte ca durată, întrucît intensitatea unui astfel de antrenament se apropie mai mult de joc. La antrenamentele de durată între 75-120 de minute, intensitatea nu poate fi decât medie spre mare. De aceea, personal optez pentru două antrenamente pe zi de cîte 60-75 minute decât unul de 120-150 minute.

3 PROBELE ȘI NORMELE DE CONTROL

Acestea pot constitui mijloace de verificare a capacităților fizice. În privința testării tehnice, cred că numai jocul este cel care decide. Or, norme de control în condiții specifice de joc, încă nu sînt (cred că nici nu vor fi). Nu știu ce antrenor (cînd se elaborează îndrumări, indicații etc. ar fi bine ca fiecare să se transpună în situația unui

antrenor) ar introduce în formație un jucător cu randament mai slab, dar cu norme bune, în locul unui jucător cu randament mare, dar cu norme mai puțin bune...

Normele de control rămîn, cel puțin deocamdată, mijloace eficiente de verificare a pregătirii sportivului la un moment dat

4 ACTIVITATEA CREATOARE A JUCĂTORILOR ÎNTR-UN CONCEPT DE JOC UNITAR

Cu cît jocul se desfășoară mai în viteză, cu atît mijloacele lui de susținere sînt mai greu de stăpînit. De aceea, un joc purtat în viteză pare mai simplu, dar de fapt este mult mai greu. Preluările, transmiterile directe la distanță mare, sînt mai dificil de executat, jucătorul aflîndu-se în criză de timp. Acei jucători care nu dispun de mijloacele necesare unui astfel de joc, recurg la „obișnuința” lor: joc lent (deci se joacă lent nu pentru că jucătorii n-ar putea alerga în viteză, ci pentru că nu pot stăpîni mingea), preluări absolute inutile (pentru că nu pot pasa direct sau dacă pasează, greșesc), conduceri

complet gratuite (pentru că nu pot transmite precis la distanțe mari) etc. Chiar dacă ar activa creator în astfel de condiții, ei, totuși, scade foarte mult procentul surprinderii adversarului.

Am făcut această observație pentru a arăta importanța activității creatoare a jucătorului în condițiile jocului de astăzi. Jucătorul trebuie să exerseze în așa fel la antrenamente, încît în joc să poată rezolva cu succes o fază sau alta. Deci, el trebuie pregătit pentru aceasta. Este adevărat că reușita acestei calități indispensabile marilor jucători, își are rădăcinile în ucenicie, în joaca lui cu mingea cît mai mult, de la

vîrsta cea mai fragedă. Într-adevăr, bazele activității creatoare a jucătorilor se pun încă de la această vîrstă. Mai tîrziu, antrenorul îl integrează într-o idee de joc unitară. Putința de a crea, jucătorul și-o rezolvă singur de mic copil, bineîn-

teles, sub o supraveghere atentă. Dar aceasta nu înseamnă, desigur, că nu se poate acționa și mai tîrziu și este de datoria noastră de a face tot posibilul pentru dezvoltarea capacității de orientare și de creație a jucătorilor.

5 JUCĂTORUL — PROPIUL SĂU ANTRENOR

Este „salvarea” fiecărui iubitor al fotbalului, pentru că aceasta înseamnă, din partea jucătorului, conștiință profesională, interes în pregătire, spirit de răspundere etc.

Printre primii factori care pot educa pe fotbalist la atribuțiile de mai sus, se numără, bineînțeles, antrenorul. Acesta poate, prin diferite mijloace, să-l determine pe jucător să lucreze individual și astfel să se perfecționeze, însă cu prețul unor măsuri radicale, al unei intransigențe de neînduplecat. Dacă adăugăm și eventualitatea unui eșec, ne putem da seama de dificultățile întîmpinate. Antrenorul trebuie să apeleze la tot arsenalul lui de cunoștințe din toate domeniile pentru a-l determi-

na pe jucător să înțeleagă că numai astfel se poate perfecționa. Sînt antrenori care merg pe acest drum și reușesc să introducă un adevărat climat de muncă, seriozitate, disciplină, interes etc. De fapt, aceasta este calea de urmat în etapa actuală, chiar dacă riscurile și eforturile sînt nemăsurabile.

Cînd se vor crea toate condițiile ca jucătorii să fie, în primul rînd, cei dinții interesați în perfecționarea lor, atunci, orice antrenor poate conduce, fără eforturi suplimentare, o echipă. Trebuie să fim conștienți că impasului actual nu-i putem face față decît printr-o muncă perseverentă, intransigentă și o bună pregătire profesională.

6 ACTIVITATEA CREATOARE A ANTRENORILOR

Elementele de surpriză, noutățile tactice ale echipelor noastre nu sînt încă la nivelul acumulărilor fizice în această perioadă. Sau jucătorii nu pot aplica cerințele antrenorilor sau aceștia nu au preocupări și în această direcție. Preocupări sînt, dar nu s-au găsit, de către toți antrenorii, acele mijloace care să-l determine și pe jucător să fie la fel de preocupat. În această privință, se obser-

vă lucruri bune la Universitatea Cluj, Dinamo București, U.T.A., Progresul.

Referitor la antrenamente nu poate exista, după părerea noastră, o concepție absolut proprie, de pregătire, pentru că în acest caz s-ar face abstracție de acumulările calitative ale practicii. Experimentarea unor astfel de metode poate avea loc cu condiția ca acestea să nu sufere de originalitate cu orice preț.

7 COORDONAREA TUTUROR ECHIPELOR CLUBULUI DE CĂTRE ANTRENORUL PRINCIPAL

Această cerință pare puțin exagerată dacă o raportăm la numărul de antrenamente pe care antrenorul le conduce la echipa I. El se poate interesa, poate sprijini activitatea celorlalte echipe, dar de aici și pînă la a coordona o in-

treagă activitate, nu a fi o sarcină doar puțin grea. Un director tehnic al echipelor de Divizia A, ar putea să îndeplinească multitudinea aspectelor unei astfel de misiuni, de altfel, foarte importantă.

8 DISCIPLINA JUCĂTORILOR

Întrucît am posibilitatea prin meseria ce o practică la I.C.F. să vin în contact cu aproape tot ce are mai bun fotbalul nostru, pot spune fără ocol, că încă avem de-a face cu „Măria sa jucătorul”. Întrucît aceasta este o problemă cunoscută — dar, din păcate, trecută mereu cu vederea — considerăm că nu există decît o singură soluție: F.R.F., antrenorii și conducătorii de categoria A să acționeze ca unul singur,

cu toată hotărîrea, împotriva jucătorilor care nu se încadrează în limitele unei conduite corecte. Un adevărat front comun, în care intransigența să se unească cu principialitatea pentru ca, pornind de la forul superior, F.R.F., și trecînd prin întreaga filieră, să se aplice cu toată consecvența, un adevărat cod al eticii sportive. Altfel, jucătorii vor specula la infinit situații care le sînt net favorabile.

9 COLEGIILE DE ANTRENORI

Acestea vor trebui să fie creierul metodic al activității tehnice. „Fantomaticul” lor nu constă în inactivitatea, ci în formalism. Se întîrînesc pentru probleme organizatorice, juridice etc. numai pentru ceea ce a fost creat NU. Tocmai singurul for metodologic al fotbalului nu prea este luat în considerare. Activizarea colegiilor va trebui să fie printre primele îndatoriri ale F.R.F., privind colegiul central cît și o colegiilor județene. Eventual, să se studieze și posibilita-

tea acordării unei mai mari puteri executive în problemele tehnice pentru că, de regulă, caracterul consultativ al colegiilor de antrenori este trecut doar în statute.

Aș vrea să adaug în încheiere că o mai profundă înțelegere a concluziilor consfățuirii din 13-15 iulie a.c. ar constitui un pas înainte pe drumul ridicării fotbalului nostru la un nivel superior.

ION VOICA
asistent la I.C.F.

Lotul echipei de tineret a lui Dinamo București, clasată pe locul 3 la Bologna

FAPTE MĂRUNTE, DAR SEMNIFICATIVE

Să notăm mai jos, în completarea comentariului din numărul precedent, câteva fapte și întâmplări din timpul desfășurării interesantei competiții de tineret de la Bologna — „Cupa Remo Novarese — Cupa Antonio Bernabei”.

Turneul s-a bucurat, după cum se știe, de participarea a opt echipe: Real Madrid, Dinamo București și șase formații italiene. Acestea din urmă au prezentat, în general, același stil de joc, binecunoscutul „joc latin”. Un alt numitor comun: „il libero”. Ceea ce înseamnă, poate, conservatorism, mai mult chiar — religiozitate aproape în aplicarea aceluiași sistem. Dar mai înseamnă și altceva, de data aceasta sigur: unitate în pregătirea jucătorilor la toate categoriile de vîrstă. Promovarea unui tînar nu creează primei echipe nici o problemă...

Presingul asupra adversarului intrat în posesia mingii începe de la... înaintașii care au pierdut-o. Și de foarte multe ori au recuperat-o ei fără ajutorul apărătorilor proprii. Iar presingul la poarta adversă a fost accentuat prin participarea fundurilor laterali. Încît mișcarea executată în teren de o echipă (Real Madrid sau cele italiene) a fost una continuă înainte-înapoi. Condiția fizică nu le-a trădat niciodată. Tot o chestiune de pregătire.

Multe discuții, printre ziaristi (cel care urma să decidă), a stîrnit decretarea celui mai bun jucător al turneului. Florea al nostru (o ekre-mă de genul fostului internațional Gică Popescu — cu „fuleu”, dribling

fin, viteză derutantă, centrări ideale și șut la poartă) intrunise mai multe sufragii; făcuse trei partide excelente. Dar a avut un contra-candidat italian, pe Sala de la Napoli și acesta a fost preferat. În compensație (dacă poate fi numită aceasta o compensație pentru Florea), Cottig a fost desemnat cel mai eficient jucător al turneului, prin... tragere la sorți (s-a anunțat la festivitatea de înmînare a premiilor), marcînd două goluri, ca și... Sala...

DUPĂ COMPETIȚIA DE TINERET DE LA BOLOGNA

Arbitrî — Ilustri (ca Lo Bello) și mai puțin Ilustri (ca Oca — de pildă) — au impresionat prin competență, promptitudine, plasament pe teren, obiectivitate și autoritate. Nu au tolerat nici cea mai mică incorectitudine, mai ales atunci cînd viza sportivitatea. Iar jucătorii au acceptat totul fără să sufle o vorbă. Chiar dacă în unele cazuri li s-a părut exagerată decizia arbitrilor. Arbitrul Francescon n-a ezitat nici o clipă să-l elimine pe Abondanza (Napoli) atunci cînd a schițat gestul de a-l lovi pe Moldovan (Dinamo), într-un moment în care bucureștenii amenințau serios poarta napolitanilor pentru a egala. Deși nu are legătură cu fotbalul, vom cita totuși — ca exemplificare — și un caz petrecut a doua zi, la o gală de box desfășurată lângă Bologna, la San Gio-

vanni Persiceto. Într-un meci profesionist, unul din boxeri — avertizat pentru o intrare cu capul s-a enervat și l-a dat peste mină arbitrilor. În aceeași secundă, arbitrul a oprit meciul și l-a descalificat! În sală aproape nici un protest!...

La cinci minute după terminarea partidelor, în jurul orei 11 noaptea, gazonul Stadionului Comunale era stropit din belșug. În câteva minute un om, un singur om a montat țevile de stropit și în alte câteva clipe iarba primea jeturile de apă care o reînviuau. A doua zi, terenul se prezenta în cele mai bune condiții.

Nici un doctor sau antrenor n-a pătruns pe teren pentru a da îngrijiri unui jucător accidentat. Dacă arbitrul a găsit necesar, a făcut un semn către banca de pe tușă. Numai atunci. La noi, însă...

Cesena, care — totuși — a fost o adevărată revelație, a ajuns în finală fără să marcheze un singur gol în timpul regulamentar. După 90 de minute scorul era alb în confruntările cu Milan și Juventus. Decizia a fost obținută doar la... 11 m (4-2 cu Milan și 5-4 cu Juventus). Și nici în finala cu Napoli n-a marcat nici un gol (0-3), deși și aici a avut ocazii. Nimeni însă nu a apostrofat pe jucătorii acestei echipe pentru ineficiență. Dimpotrivă, le-a fost apreciat jocul desfășurat.

Petre GAȚU

DE LA CORESPONDENȚII NOSTRI DE PESTE HOTARĂ

EFICACITATE DEOSEBITĂ ÎN CAMPIONATUL BULGAR

După trecerea a șase etape, în campionatul bulgar, se pot face câteva observații. De altfel, marea majoritate a comentatorilor s-au grăbit să-și spună părerea între a cincea și a șasea etapă, atunci cînd a intervenit pauza impusă de participarea echipei olimpice la Turneul balcanic, competiție care a avut loc, cum se știe, în Grecia. Acel interval a fost utilizat și de responsabili primii echipe, pentru câteva antrenamente comune ale lotului.

Care sînt principalele constatări prilejuite de campionat? Înainte de orice, marea număr de goluri marcate în etapele de pîndă acum. Prima etapă s-a soldat cu 32 de goluri, o medie de 4 goluri de partidă. În a doua s-au înscris 31 de goluri, apoi 15 — o mică pauză doar — pentru ca în etapele IV și V să se realizeze 28 și, respectiv, 33 de goluri. Se înțelege că printre cei mai mulțumiți sînt spectatorii care nu se mai plictisesc în tribune. Golurile fac interesante jocurile și mențin permanent încordată atenția.

Sigur că aceste cifre deosebite, superioare perioadei corespunzătoare a trecutei ediții, sînt rodul unui fotbal ofensiv practicat de echipele primei divizii. Reușitele de ordin ofensiv nu sînt absolut

aceleași pentru toate echipele. Există însă un grup de formații care s-a remarcat în mod deosebit. Și să începem prin a aminti linia de înaintare a clubului din Sofia, C.S.K.A. — liderul campionatului — unde Jekov, dominînd autoritar, și ca formă și ca reușite. Cu cele 21 de goluri realizate de formația lui ca și cu cele 10 înscrise la ac-vul personal, Jekov contează printre cei mai eficace atacanți europeni ai momentului.

Intregul joc al lui C.S.K.A. este schimbat în bine; firește și prin aportul lui Jekov, dar și printr-o ridicare a potențialului, printr-o constantă de formă manifestată de toate compartimentele. În grupul comportărilor pozitive mai trebuie trecute echipele Lokomotiv Sofia, Trakia Plovdiv, Slavia Sofia.

Levski, populara formație bul-gară, pare că se pregătește să atace locurile din frunte (acum se află în al doilea pluton), după ce a avut de făcut față unui program destul de dificil (cu multe deplasări). E adevărat că Asparuhov traversează o pronunțată ieșire din formă și asta reprezintă un greu handicap pentru Levski.

ȘTEFAN HOIKO

17 septembrie, 1968

CUPA ITALIEI SE DISPUTĂ DUPĂ UN NOU SISTEM

S-a pus în mișcare marele convoi al fotbalului italian. S-a pus oficial în mișcare, luînd startul printr-o manifestație care nu se bucură de prea mare simpatie între echipele italiene dar din desfășurarea căreia li le învingător are posibilitatea să participe la acea întrecere de prestigiu care se cheamă „Cupa cupelor”. Cititorii au înțeles deci că este vorba de „Cupa Italiei” care a început cu cîva timp în urmă pe 18 stadioane din întreaga Italie. Ajunși la acest punct, iată câteva cuvinte

asupra mecanismului de desfășurare a începutului acestei competiții, al cărui regulament a fost pregătit pentru acest an de către vicepreședintele Ligii profesionale, în același timp președinte al clubului Spal din Ferrara, Paulo Mazza.

Nu există partide eliminatorii directe în acest an: cele 36 de echipe ale campionatelor profesionale (A și B) au fost împărțite în 9 grupe, după criteriul geografic, în așa fel ca fiecare compo-nentă a seriei să nu fie obligată să călătorească lungi călătorii de la un capăt al peninsulei. Meciurile în cadrul grupelor au fost stabilite prin tragere la sorți, desfășurîndu-se numai tur și ajungîndu-se, astfel, la o singură echipă calificată din fiecare serie. Dintre cele nouă echipe învingătoare, aceea care va avea cea mai mică diferență între golurile marcate și cele primite, va fi automat eliminată pentru a reduce numărul formațiilor la 8.

O dată stabilite cele opt echipe care vor lua parte la turul următor, liga urmează să se fixeze asupra desfășurării ulterioare a Cupei. Va fi vorba, fără îndoială, de eliminare directă, dar pînă în momentul în care scriu aceste rânduri, nu e încă stabilit dacă echipele se vor întîlni într-un singur meci sau se vor desfășura duble partide (tur-retur).

Acesta este cadrul primei mari etape a Cupei Italiei, egal cu primele apariții oficiale ale echipelor profesionale. În același timp, și-a făcut intrarea în întiul concurs de pronosticuri, genuri de întrecere pe buletine cu ajutorul inspirației dar și al unei temeinice documentări, deosebit de iubite în Italia, unde se înregistrează veritabile recorduri europene de participare și valoare a premiilor. De altfel, numeroșilor iubitori ai fotbalului din România competițiile italiene le sînt foarte aproape de preocupări, mai ales în lunile de iarnă cînd concursurile Pronosport din România înglobează cu regularitate partide din campionatul italian. Trebuie să spunem că celebrii „tifosi” italieni s-au prezentat la startul concursurilor Toto (așa este denumirea pronosportului în peninsula noastră) cu un entuziasm neașteptat, dar și cu primele obstacole de trecut, pentru că așa cum este pretutindeni și în „calcio”, Cupa vine totdeauna cu surprize.

CESARE TRENTINI

17 septembrie 1968

CAMPIONII MONDIALI — VIITORII NOSTRI ADVERSARI

RECONSIDERAREA OFENSIVEI, O PROBLEMĂ PENTRU RAMSEY

Problema pe care și-o pune în prezent Sir Alf Ramsey nu constă în a analiza dacă greșelile jucătorilor săi în turneul final al campionatului Europei din Italia au fost mai scuzabile decît cele comise de concurenți, ci dacă acești jucători sînt capabili să păstreze „Cupa Mondială” și în Mexico.

Așa cum ne spunea recent și secretarul federației engleze de fotbal, Denis Follows, cele două înfringeri suferite de Anglia într-o săptămînă (cu R.F. a Germaniei și Iugoslaviei) nu pot precumpăni asupra a ceea ce a realizat Alf Ramsey în 5 ani. Dar, deși „înfrîngerile în sine nu constituie un dezastru, simptomele unei inerente slăbiciuni au ieșit la iveală” — după cum își intitula revista World Soccer un editorial semnat de Stuart Shaw.

De altfel, nimeni nu se poate aștepta la schimbări structurale în ceea ce privește stilul de bază, concepția de joc, bazate pe angajamentul fizic total.

„Ca să fiu sincer față de Ramsey, ne spunea Denis Follows, acesta n-a ascuns niciodată că preferința sa inițială merge spre mîiestria tehnică, dar ea nu-l poate determina să renunțe la jucătorii ce posedă o mare capacitate de efort. Desigur că Sir Alf lucrează cu materialul uman pe care Liga îl produce și acesta se caracterizează prin preponderența factorului fizic. De aceea am avut și avem apărători excelenți. Nu cred că există acum în Europa un jucător mai tare decît Bobby Moore care a atins, după părerea mea, un pisc al carierei sale, în ultima parte a sezonului trecut”.

În acest sens se poartă aprige dispute și în presa de specialitate a campionilor mondiali întrucît unii afirmă, de pildă, că Stiles are o mîi mare influență asupra evoluției meciului decît Bobby Charlton. Cu alte cuvinte, jocul distructiv este fățiș opus celui constructiv. În lotul insularilor a și apărut o alternativă la rolul lui Stiles, mijlocușul Mullery, mai mobil și mai creator în joc decît Nobby.

Newton s-a validat ca fundaș în fata excelentului Djaici, iar Babone, deși mai trebuia să-și îmbunătățească procedeele de recuperare a balonului, se anunță ca un demn urmaș al lui Jackie Charlton.

Punctul sensibil îl constituie însă slabul randament al atacului, fapt reieșit cu prisosință în ultimele evoluții ale campionilor mondiali. Din această cauză acest compartiment al echipei suscită cele mai febrile căutări. Se dă ca certă selecționarea lui Ball și Peters

SUMERBEE (tricou de culoare închisă) unul dintre jucătorii încercați de Ramsey în reprezentativa Angliei

care, împreună cu Bobby Charlton, vor păstra amintirea vechii gărzi. Pentru celelalte locuri candidează acum Mike Summerbee și Colin Bell (Manchester City) și în special Brian Kidd, elevul lui Matt Busby și care, aflat abia la primul său an de seniorat, se anunță un autentic șef de promoție.

Oricum însă, campionatul englez constituie desigur cel mai sever trial, dar și cel mai real, pentru lotul campionilor mondiali care se va deplasa la București.

P. SL.

„MISTER GOLF”

Jucătorul care aspiră la o glorie și prețuire egale cu ale lui Pete, Bobby Charlton, este tot mai mult prezentat în paginile revistelor și alături de instanțele extra-fotbalistice. Cum este acesta, înfățișându-l pe cunoscutul internațional al lui Manchester United, în postura de jucător de golf. Un jucător concentrat asupra efectului loviturii pe care tocmai a executat-o.

GREAVES — LA 125 GOLURI DISTANȚĂ

Dintre jucătorii în activitate, în fotbalul englez, Jimmy Greaves deține recordul golurilor înscris în campionat. El a marcat 309 goluri și nu are concurenți serioși care să-i amenințe această performanță, deoarece următorul a abandonat fotbalul: Kevin (cu 235 goluri marcate), devenit antrenor. Hunt (Liverpool), care joacă încă, a marcat 226 goluri, Davis Herd (Stoke City) a înscris de 216 ori, iar un jucător din liga a III-a, Murray (Walsall) a realizat 209 goluri.

Greaves luptă însă cu toată ambiția pentru a atinge recordul absolut în materie. Dar e greu de presupus că el va atinge cifra fenomenului Arthur Rowley, actualul director tehnic al lui Sheffield Wednesday, de care îl despart 125 de goluri. Printr-o simplă adunare puteți constata că Rowley a înscris în întreaga sa carieră 434 de goluri!

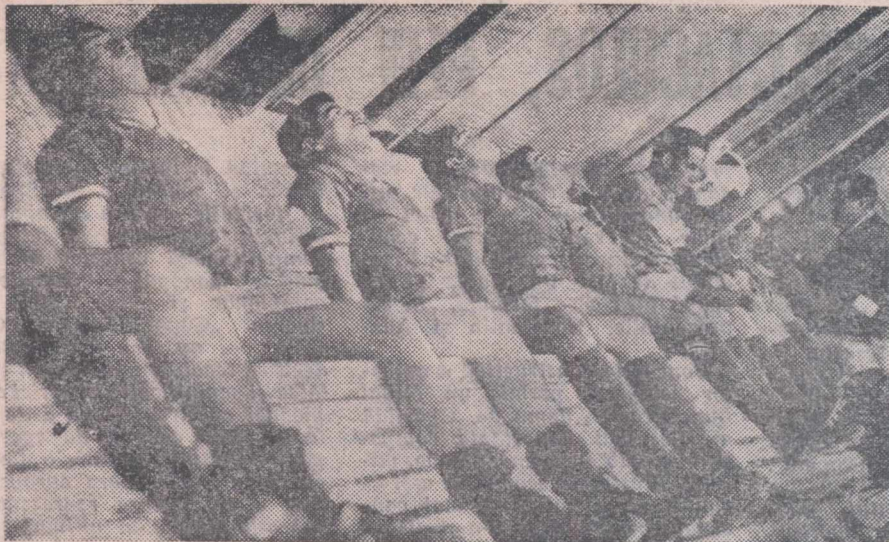
DIN SCHIOARĂ, FOTBALIST

Este cunoscut faptul că în urma unei operații extrem de delicate, fosta jucătoare de schi, austriacă Erika Schuegger și-a schimbat sexul, devenind Erik Schuegger. Cum spunea cu mult haz cineva, totul nu a decurs decât într-o infimă diferență: eliminarea finalei „a”.

Devenit bărbat, Erik Schuegger a declarat că va continua să practice schiul dar, bineînțeles, în probele rezervate bărbaților. Iată însă că între timp „eroul” nostru s-a răzgândit și... a devenit fotbalist. În această calitate a fost legitimat (sau legitimată) de o echipă de divizia B din Carintia, S. V. Glanegg, în rândurile căreia va activa în viitor.

FOTBALIȘTII — POMIERI

Cu ceva timp în urmă jucătorii unei echipe din localitatea franceză Outrenne, departamentul Moselle, disputau un meci amical pe propriul teren. La un moment dat, la o clădire din vecinătatea stadionului s-a declanșat un incendiu care amenința atât clădirea propriu-zisă cât și grajdul care adăpostea un număr însemnat de animale. Fără să stea prea mult pe gânduri fotbaliștii celor două echipe au intrerupt meciul și au srit în ajutorul nefericitului proprietar, reușind să stingă focul înainte să ia proporții și înainte ca pompierii să ajungă la fața locului.

RELAXAREA VIITORILOR CAMPIONI MONDIALI

Sistemul acesta de bănci, cu totul caros, a fost conceput pentru vestiarele stadionului Aztec din Ciudad de Mexico. Așa cum susțin constructorii, ele asigură maximă eficiență pentru o relaxare totală în timpul foarte scurt al pauzelor. Aici se vor afla, în 1970, în pauza celui mai important meci, și viitorii campioni mondiali.

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

RECORD BĂTUT

Un tîndr portar, aproape necunoscut, Jorge Rainaldo Zeppa, de la echipa „Nueva Chicago” din Divizia B a Argentinei, a bătut recordul de imbatabilitate (770 de minute) stabilit nu de mult de veteranul Carrizo de la River Plata. Tîndrul Zeppa (21 de ani) n-a primit gol timp de 797 de minute, adică 8 meciuri și 77 de minute.

De notat că anul trecut, pe cînd juca la Arsenal din Sarandi (tot din Divizia B), Zeppa a fost victima unui accident la cap care i-a pus viața în pericol. El a fost salvat aplicîndu-se un os parietal din material plastic.

Regulamentul Cupei Italiei din acest an prevede ca în caz de egalitate după prelungiri să se execute de către fiecare echipă cîte 6 lovituri de la 11 metri, la aceeași poartă; loviturile pot fi executate de un singur jucător sau de 6 diferiți.

Pregătîndu-se pentru campionatul care începe la sfîrșitul lunii, Milan a susținut un meci de verificare cu echipa amatoare Sestese. În acest meci terminat cu 14-1, internaționalul Prati a marcat 6 goluri.

Echipa argentiniană de prima divizie „Tigre” a schimbat cel de-al patrulea antrenor în aceeași stagiu. După Jorge Maldonado (ex-căpitan al lui Independiente), Jose Bareiro și Villamor, echipa a încredințată acum lui Jose Curti, fost jucător al lui Torino.

Una dintre cele mai cunoscute echipe din Franța și chiar din Europa, Stade Français, va implini luna viitoare 85 de ani de existență. Cu această ocazie, vechiul club francez, care actualmente joacă în campionatul de amatori, intenționează să organizeze un interesant turneu de fotbal la care, pe lîngă două echipe ale țării gazdă — dintre care bineînțeles, una, este cea organizatoare — să ia parte 1-2 echipe străine cu care în prezent se duc tratative (F. C. Barcelona și S. V. Hamburg).

Unul din mijlocașii echipei spaniole Atletico Madrid se numește... Eusebio. El însă nu are nici un grad de rudenie cu celebrul jucător de la Benfica Lisabona.

În locul lui Spencer, indisponibil, la Penarol (Montevideo), a apărut o nouă stea, centrul atacant Carreras. În vîrstă de 20 ani, considerat cea mai mare speranță a Uruguayului.

La jumătatea lunii viitoare se va desfășura la Genova „turneul speranțelor” rezervat jucătorilor

„under 23” și la care vor lua parte reprezentativele Spaniei, Franței și Italiei.

Joaquim Carvalho, portarul echipei Sporting Lisabona și al reprezentativei Portugaliei, a suferit un grav accident (fractura maxilarului) într-un meci amical cu Atletico Lisabona și va fi indisponibil pentru un timp îndelungat.

În cursul meciului amical Santos — Benfica, disputat recent la New York și terminat la egalitate (3-3), portughezii Torres și Eusebio au avut o altitudine cu totul regretabilă față de arbitrul întîlnirii, Jim Carr. Acesta a fost înțeles de către Torres. Dată fiind atmosfera aprinsă în care se desfășura meciul arbitrul nu a procedat la eliminarea celor doi, fiindu-i teamă că în acest fel s-ar putea produce o încălțare generală.

În campionatul diviziei de Est a grupei A a campionatului Americii de Nord a ieșit învingătoare echipa Atlanta, care în meciul de baraj cu Washington a cîștigat cu 1-0 în fața a 15.000 de spectatori. Barajul a fost necesar deoarece cele două echipe terminaseră la egalitate de puncte: 167!! În semifinala campionatului național, Atlanta va întîlni pe Cleveland, învingătoare în grupa B. În divizia Vest, Kansas City va întîlni în ceaaltă semifinală pe San Diego sau Oakland.

Iată cîteva achiziții de jucători străini ale echipelor elvețiene în actualul sezon: Hermann (S. C. Karlsruhe) la F. C. Sion, Savici (A. C. Graser) la Winterthur, Wulff (S. V. Hamburg) la Chaux de Fonds, Kovacevici II (A. C. Klagenfurth) la Servette, Natziger (Bayern München) la Saint Gall etc. etc.

„FOARFECA” LUI ION IONESCU

Fotoreporterii care urmăresc meciurile din campionatul R.F. a Germaniei se află într-un adevărat concurs pentru a realiza cea mai bună fotografie a „foarfecelor” pe care Ion Ionescu le execută cu regularitate și destulă eficacitate în partidele Alemanniei Aachen.

În clișeu, una dintre execuțiile caracteristice ale fotbalistului român, realizată în meciul cu Kickers Offenbach.

Fotbal

REVISTA SAPTAMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
sectorul 1, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-sef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Boboceu

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL 1) Codașă în „A”... — ... frunță în „B”, după etapa a V-a. 2) Titular (volens-nolens) în poarta Rapidului, în primele 6 etape — Locul unui mult discutat penal în etapa a V-a, care a dat cîștig de cauză gazdelor. 3) Acroșaj... viticol — Riu cu... echipa în S. Gheorghe — „Stark”, atacant în handbal, dar portar la fotbal (Rapid). 4) Și acasă... tot în deplasare e — Etapă — Din zestrea de 5 goluri ale Jiului, marcate în primele 5 întîlniri, 2 îi aparțin. 5) Asemănător ba-

Ionului oval — Autoarea celei mai mari surprize, de pînă acum, a campionatului (etapa a III-a) — Are ce are cu spatele. 6) Arbitrul întîlnirii Rapid — O.F.K. de la 11 sept. cr. — Epulzat chiar de la început! 7) Conducător de joc — Allie — Frig... sonor. 8) Recentă adversară din Turcia a Rapidului (2 cuv) — 1-0. 9) Jiul, Argeșul, Dunărea și Oltul, de ex. — Romulus Sabău — Osie! — Obisnuite în cîmp 10) A înscris unul din golurile Metrom-ului la 8 sept. — Alături de Nelu

Nunweiler și Nedim, a realizat și el 1 punct pentru Fenerbahce, în întîlnirea cu A.E.K. din Cupa Balcanică, disputată recent — Junior. 11) Oraș pe locul 10 în „C”, după 5 etape — Pasele „frînă”. 12) Număr. — Pe primele 2 locuri la „B”, seria I-a, la 8 sept. 1968 — Uneori cedază durităților. 13) Minuscula extremă arădeană, la primul gol în „A” în etapa a V-a — În slujba viitorului — Munte în Togo. 14) Comparativ dezlănțuirilor de „mînji”, caracteristice unora dintre etapele de pînă acum — Nume din campionat (Baia Mare, Lupeni, Anina, Cimpulung, Baia Sprie, și Bălan etc.).

VERTICAL 1) S-a instalat pe primul loc, pentru o săptămînă, în etapa a III-a — Înălțași (abreviați)... la Cugir — Tractorul... Viziru, echipă eliminată recent din Cupă de către feroviarul gălățeni. 2) Masiv muntos cu un „11” divizionar în Cimpulung — Deficitar, în continuare, în campionat, dar neașteptat de triumfător în prima manșă cu O.F.K. — Careu. 3) Cîmp... comestibil — Autorul mult controversatului gol egalizator de la Craiova din etapa a V-a. 4) Aripă a

DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 120

Orizontal 1) Datcu — Andrei. 2) Uțu — Răducanu. 3) Nagel — An — Bal. 4) G.C. — Carmen — Ct. 5) UAP — Tra — V.S.H. 6) Tibi — C.M. — Tes. 7) Vale — Ghiță — U. 8) A — Căune — Nic. 9) Sparta — Nu — Ai. 10) Ia! — Ai — Mindru — 11) Lin — Lev — Ion. 12) Englez — Coman.

